

గ ద్య నా టి క

మం వ ల న డ్రి ఉ పేం ప్ర శ ర్థ మి. నీ,

ప్రహ్లాదాధ్యాపకులు

ప్రాచ్యభాషాశాఖ

ప్రాచ్య సాహిత్య విజ్ఞాన పరిషత్తు

గుంటూరు

•

శర్వ స్వామ్యములు
గ్రంథకర్త

ప్రథమముద్రణము 1948
వెల్ కెమ్ బ్రెజ్ గుంటూరు

•

అంకితము

భారతభాగ్యవిధాత పూజ్యబాపూజ్

దివ్య స్మృతికి

విజ్ఞాపనము

తిక్కన జయంత్యుత్సవములను మా కళాశాలలో జరుపుచుండిన సందర్భములందు విరాటాదిపర్వములలోని కొన్నిసూక్తిములను నేను గాటకీకరించినవానిని విద్యార్థులు ప్రదర్శించుచుండెడివారు. అలతి యలతి మార్పులతో వ్రాసిపట్టి ఆ గాటకీకలనే గాక కవిబ్రహ్మజీవితమునందలి పరమార్థములను కొన్నిటిని వస్తువుగ్రాహించినట్టి గాటికను తయారుచేయ కోరిక కలిగినది. ఐతిహాసికులును సాహిత్యపరులును ఆ యుగకర్తనుగూర్చి చెప్పకొను కథల గాఢారముగగొని ఒకింత కల్పనముచేర్చి ఈ పాదన గాటికను కూర్చితిని. ఉదాత్తములు ఆదర్శప్రాయములునైన పాతలయోగ్యతలను సమర్థతలను మాత్రమేమనఁగలమనంచుకొని సంభాషణలనుచేయించినాను; కాని తిక్కనాదులగాటిభాష సర్వత్ర వాడుటకు శక్యము కాకపోయినది. ఇట్టిగాటికలయందు రంగవిభజనమే ఉచితమనితలచి అట్లుచేసిగాను. 1944 వ సంవత్సరమున మాకాలేజీలో శ్రీ ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణ పంతులుగారి అభ్యుత్థానజరిగినతిక్కనజయంతియందు ఈ గాటిక ప్రదర్శితమైనది. ఇందలి దోషములను మన్నించి దీనిని పంతులు గారికి యని సహృదయులవేడుచున్నాను.

ప్రథమముగ ప్రదర్శితమైనప్పటినుండి నేటివరకు ఆంధ్రమహాజనులకు పరిచయము చేయుటమూలమునను కృత్రిమజ్ఞాన సభలో ప్రసంగముమూలమునను ఈ అల్పారంభముతో ప్రసక్తిని కలిగియుండి నన్నాదరించిన పురాతత్వకోవిదులు శ్రీ ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణ పంతులు గారికి గా కృతజ్ఞతా పూర్వక వందనములు. గాంధీమహాత్ముల కీ కృతిని సమర్పించుకొనిన గాటి

మహాసభకు అధ్యక్షతవహించిన గ్రామోభిలాషులుదేశభక్త
శ్రీ కొండవేంకటప్పయ్య పంతులుగారిని కృతజ్ఞతతో స్మరించు
చున్నాను.

తమకు ఏవిధముగను స్వాస్థ్యము లేని సమయమైనను
ఎట్లో తీరికచేసికొని నాటికను పరిశోధించియు, అమూల్యమగు
ప్రస్తావమును రచించి యుచ్చియు, నాయెడల చూపిన అభి
మానమునకు అభినవ తిక్కన బిరుదాంకితులను సాహిత్య సాప
కులునగు శ్రీ దుర్భాసుబ్రహ్మణ్యశర్మగారికి గా కృతజ్ఞతా
పూర్వక నమస్కృతుల నర్పించుకొనుచున్నాను.

ఈ నాటిక ముద్రణమగుచుండు సందర్భమున చూచి
కొన్నిసూచనలగావించియు, కోరినంతనే పీఠికను వ్రాసియుచ్చియు
నాయెడ నెరపిన సుహృద్భావమునకు మిత్రమహాశయులు,
సాహితీసమితి సభాపాలులు శ్రీ శివశంకరశాస్త్రి గారికి
సంతోషపూర్వక వినతులు.

శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ పంతులుగారును, శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య
శర్మగారును సావధన వాఙ్మయ చరిత్రనుగూర్చి హెచ్చరించి
యుండిరి, ఆ రచన మన సర్వకలాపరివర్తనమున నిభేదించుకొన
గోరుచున్నానని మనవి.

హిందూకాలేజి
గుంటూరు
25-2-43.

ఉ పే ం ద్ర శ ర త్రి.

పాత్ర ములు

తిక్కన

మనుమసిద్ధి

కొమ్మన

ఖడ్గతిక్కన

గణపతి దేవుడు

శివదేవయ్య

కేతన

మారన

}

కథాగాయకుడు

విక్రమసింహపురి ప్రభువు

తిక్కన తండ్రి

తిక్కన సోదరుడు

కాకతీయాంధ్రచక్రవర్తి

గణపతిదేవుని మంత్రి

తిక్కన శిష్యులు.

శ్రీ

తీ క్క న

ప్రథమ రంగము

(కొమ్మన దండనాథుని గృహస్థాంగణము)

(భాస్కర రామాయణమునకు కూడిన వ్యాసపీఠమును ముందిడుకొని
కొమ్మన ప్రవేశించును)

కొమ్మన

“రామాయ రామభద్రాయ

రామచంద్రాయ వేదనే

ఝునాథాయ నాథాయ

నీతాయః పతయేనమః”

(రాశపత్నీ గ్రంథమందలి పుటలు తిప్పించు పతిచున్,

“విను జటాయువ దశరథ

భూనాయకు సఖుడ రామభూషరమీల

లేనియెడ నీతఁగొంచు ద

కానఁడు డెరుంగొనాని నాఁగి కడంకిన్

ఏవునవాని ఛత్తము మ
 హీనైకగూలించి జోడుసింఱియుం
 జాపము దుగించివైచి బహు
 సాయకముల్ విదళిండ్రి వాజాల
 నూపడగించి తద్రథము
 సుగుగ మోడి సఖాశిఁజంచు వి
 ష్ణేపములన్ గల్గద్రుధిర
 సిక్త శరీరునిజేయఁ జెచ్చరణ్.

వ॥ అలుకుగొని యన్నిశాచరుండు.

“విరధుండై సతిడించి బెగలమునన్
 వేగంబుతోఁ బాటఁగా
 బిరుదారన్ వెనువెంటఁబాటి కడు ద
 ప్పింబొంది యేనుండ భీ
 కర ఖండంబునఁ బక్షముల్ దెగిపడం
 గావేసి యాపంక్తి కం
 ధరుఁ డుర్వీనుత నెత్తికొంచుఁ జనియెన్
 దర్పాతి శేకంబునన్.

వ॥ అని పలుకు జటాయువుం బట్టి కౌగిలించుకొని
 సౌమిత్రి సమేతుండై రాముండు మహారోదనంబు నేసి యతి
 దుఃఖంబున.

“రామభూవిభుండవు సౌమిత్రి కిటను
 రాజ్యంబు తొలఁగు టుర్రవాస
 మును దండిచావును జనకజ వోవుట
 మొదలుగ శోకాఁగి మునిగియుండి

నాపక్షమునవచ్చి యీపక్షీనాధుఁడా
తేవజ్జి వాగురఁ దగులువడియెఁ
బున్నమ నుప్పొంగు పూర్ణాబ్ధి శోషించె
నక్కట నాయభాగ్యంబు కత్తన

ఘనుడు మజ్జనకు సఖుఁడు ఖగకులేంద్రుఁ
డగు జటాయువు తైక్కులు దెగి మహాహ
వోర్చి రక్త సిక్తాంగుడై యున్నవాఁడు
పొగులుచు నాదుపుణ్యంబు పొలిసెగాన.

అని వగచి జటాయువుతో
జనకజ నాప్రాణదయిత సద్వృత్త యేది
మృత కరిగె ననుచు రాముఁడు
ధనువును బాణములు విడచి ధరణిం బడియెన్.

వ॥ పడి యాఖగ పతిచేత సీత వృత్తాంతంబు విస్పష్టం
బుగా విని రాముం డనుజనమేతుండై యిరువురు నెలుంగెత్తి
వాపోవుచు నేలంబడి పొరలుచు మూర్ఛిల్లి నిశ్చేష్టితులై
యుండిరంతఁ గొంత దడవునకు సామితి దేటి యన్నచర
ణంబు లొత్తుచు నారాము బోధించి యోరామ! దశరథుండు
నీగుణంబులం గట్టునడి భవద్వియోగంబు సైరింపజాలక
తపోయోగమార్గంబునం బ్రాణంబులు విడిచి నాకగతుం
డయ్యెనని భరతుండు సెప్ప నీవు చరితనర్తనుండవై సీతతోఁ
గూడ మరలి పురంబున కేతేర నిన్నుం కన్నులంజూచు జను
లతిపుణ్యులు నధిక ధన్యులు నతి సుముఖులునుంగా బురాభి
ముఖుండవై యరుగు నిన్నుంజూచి కౌసల్య పరమానందంబు
నంబొందు.

(తిక్కన ప్రవేశించుచు తండ్రికి నమస్కరించును)

కొమ్మన

తిక్కనా ! కూర్చుండుము. పూజ్యులగు తండ్రిగారి
కృతి ; భాస్కర రామాయణము.

తిక్కన

చిత్తము. (కూర్చుండి వినుచుండును)

కొమ్మన

(పఠనమును తిరిగి ప్రారంభించును)

జనకుం డమ్మెయి సంతసేంపగ దగన్

సత్యప్రతిజ్ఞాండువై

వనవాస వ్రతశేషమున్ వడపి న

వ్యప్రీతితోడం బురం

బుని కేతేరంగ నిన్న జూచిన జనుల్

పుణ్యాత్ము లయ్యున్ మృం

బున నీరాకకు మత్సహింతురై వెనను

బ్బున్ తల్లి కాసల్యయున్.

అతిపుణ్య యదితి త్రిజగ

న్నత యందునిగన్న పగిది నోములు పెక్కుల్

వ్రతనిష్ఠ నోమి సుగుణా

న్విత యగు కాసల్య గనియె నిన్నునరేంద్రా.

కథితాఖిల దానంబులుఁ
బ్రథితాశేష మకృతములు బహుయజ్ఞములుం
బృగ్గలమతిచేసి యిల దశ
రథ భూపతి నిన్నుబడసె రాసుమహీశా !

ప॥ అని లక్ష్మణుండు వెక్కుడెఱంగుల బోధింప దెలి
వొంది రామచంద్రుండు జటాయువుం గనుంగొని.

జనకః సన్న సేమనియె
జానక్తి రక్కసుఁడెందుఁ గొంచువే
చనియెఁ గడంకవాని బల
సంపద యెఱిది యద్దురాత్ముఁ డె
వ్వని సుతుఁడెట్టివాఁడు తిగ
వాఁడెఱి సండుఁ దదీయనామమే
మనఁబడుఁ బక్షినాయక స
మస్త ము నాకెఱిగింపు నావుడున్.

జనపర రావణుండును ని
శాచర వీరుండు భూరిశక్తి దు
ర్విషయతే మాయఁగైకొని ప
రిశ్రమముఁదిన నన్నజూచి యు
క్కున ఘనపక్షముల్ విఱుగఁ
గొంగితఁ గురించి మహిజగొంచుఁ జ
య్యచ దివి వక్షిణాభిముఖుఁ
డై చనియెన్ బలదర్ప మొప్పుగన్.

భూపర సంగ్రామంబున
రావణుఁ బరిమార్చి నీవు రమణీయ జయ
శ్రీ నెలయ నీతఁబొందాడు
నాపరి నాదేవి కాత్మ పగనకు మంఘన్.

(తరువాత)

స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం
 న్యాయ్యైః మాన్యేణ మహీం మహీశాః
 గోబ్రాహ్మణేభ్యః శుభమనునిత్యం
 లోకాస్సమస్తా స్సుఖినోభవంతు.

కొమ్మన

(పుస్తకపఠనమును ముగించును)

శ్రీరామునకు గృధ్రరాజు ఎట్టి ఉపకారము గావించి
 నాడు ?

తిక్కన

శకుంతరాజు దశరథుని తోడి తన స్నేహమును
 సఫలీకృతము చేసికొనినాడు. పితృసఖులు ఎప్పుడు నట్టి హితోప
 దేశముల జేయుదురు.

కొమ్మన

శ్రీరామచంద్రునికి ఉపదేశకులుగను ఉపకారులు
 గను ఉండుటకు ఏమి తపముచేసి జనియించిరోగదా కాశ్య
 పాదులు.

తిక్కన

అట్టి రఘురాముని చరితమును ఆ సేతుహిమాచల
 మును వ్యాపింప చేయుటకును, అబాలగోపాలముగ నకల భగ

హృదయములను విలసిల్లుటకును కారణభూతులగు కవులును సుకృతులై.

కొమ్మన

ఔను. ఆచికవి వాల్మీకి లోకమందు రామాయణ కథను ప్రకాశింపజేసినవాడు; ఎంతయు నంద్యుడుగదా !

తిక్కన

తత్తద్దేశ భాషాకవులును ప్రాచీతసుని గ్రంథమును ముందుంచుకొని తమతమ భక్త్యనుసారముగ పద్యప్రబంధములుగను ద్విపదకావ్యములుగను రచించి యుండిరి. తాత పాదులీ మహాగ్రంథమును తెనిగించి ఆంధ్రులకు మహాపకార మొనర్చిరి.

కొమ్మన

తండ్రిగారు రామాయణమును రసవంతముగ తెనిగించి మన దేశస్థుల మన్ననల నందిరి. ఈమహాకావ్య మాహాత్మ్యము ఇంతంతయని వర్ణింపతరముగాదు. ద్వైతాద్వైత విశిష్టాద్వైత మతముల నవలంబించినవారి కందరకుసు పారాయణయోగ్యము. సకల పురుషార్థ ప్రదాయకమును.

తిక్కన

ఏమి ! తాతపాదులు మఱి భాస్కరుల కవిత్వ

మహత్వము. అలతి యలతి మాటలతో పద్యముల కూర్చుట, ఆవేశమును నిగ్రహించుకొని రసమును పోషించుట, స్వల్ప యెడల నౌచిత్యమును పోషించుట అను ఉత్తమ లక్షణములకే ఆంధ్ర రామాయణము ఆటపట్టుగదా!

కొమ్మన

తీక్కనా! రామాయణము నందలి ఇతివృత్తము సహజముగ రసమయముగను వైదికతత్వ విరాజమానముగను మేటికవి వాల్మీకి మున్ను చేసియుండెను. తరువాత తండ్రి గారు

తీక్కన

తాతగారు మూలమునందలి సౌబగులను అనువాదమున సైతము జూపినారు.

కొమ్మన

ఔను. వాల్మీకిలోని రహస్యమును గుర్తించి ఆ రఘురాముని రాజకుమారునిగ చిత్రించిరి. అయ్యు; తమ రామాయణమున సర్వదా రాఘవుని దేవాంశను అంతర్వాహినిగ నుండునట్లు రచించిరి. ఇట్టివి ఉత్కృష్టములును విశేషములును అగు విషయము లెన్నేని భాస్కర రామాయణమున నున్నవి.

తిక్కన

తాతగారి కావ్యకళా శిల్పములను గూర్చి తాము...

కొమ్మన

సహృదయుల దృష్టికి గోచరించు నవ్వానిని నీవు
పేర్కొనియే యుంటివి. మొత్తముమీద నాయనగారి గ్రంథ
మున నాగరికతాముద్ర ఎక్కువగా నుండునన్న చాలును.

తిక్కన

తాతగారు వేదాంతపారీణులును, కవితా ప్రవీణు
లును అగుటయేగాక వ్యవహార ధురీణులగు మహామంత్రిలు
గదా!

కొమ్మన

పూజ్యులగు తెండిగారి ఉత్తమమగు ఆంధ్రకావ్యము
మనల కందరకును ఆదర్శము.

తిక్కన

భావనాగమ్యమైన వస్తు సాక్షాత్కారమును గావించి
ఆనంద మొనగునది గావున అయ్యది ఆంధ్రకవి ప్రపంచమున
కంతటికిని ఆదర్శము. పండితు లందరకును ప్రామాణికము.

కొమ్మన

బాగుగ చెప్పితివి. అందలి వస్తునిర్మాణాదు లట్టివ.
కొట్టరువువారి వంశములను మంత్ర భాస్కరులు ఉదయించు
టచే మననుందరము ధన్యులము.

తిక్కన

చిత్తము, తమతోడి ప్రసంగమున బుద్ధివికాసము కలిగి
నది. కృతార్థుడను.

కొమ్మన

నేడు సుదినము. ఆహా! తండ్రిగారి కవితారసాను
భవమున హృదయమునకు స్పందన విస్తృతి ద్రవీభావములు
సిద్ధించినవి. వారిమధురప్రవృత్తిని గూర్చిన ప్రసక్తి లభించినది.

తిక్కన

నాయనగారు! నేను రేపటినుండియు పూజ్యులగు
సోదరులవద్ద కొంతకాలము గడుపుచుండుటకు అనుజ్ఞను వేడు
చున్నాను.

కొమ్మన

ఔను! అట్లే చేయవచ్చును. కాని సాంగవేదపాఠశాల
లోని చదువు విషయము?

తిక్కన

అయ్యది చాలవఱకు పూర్తికావచ్చినది గనుక ఆవిద్యల తోడ నిప్పటినుండియు కొన్ని లౌకిక విద్యలనుగూడ నేర్వ వలెనని కోరిక గలదు.

కొమ్మన

సంతోషము. నీవు పాఠశాలయందలి ఘటికా సాహసుల తరగతికి చెంది యుంటివనియు, ఇక ఒకటి రెండు సంవత్సరములలో సాహిత్యమున ఉత్తీర్ణుడవయ్యెదవనియు మీ గురువులు సెలవిచ్చి యుండిరి.

తిక్కన

మన పట్టణమున నుండిన విద్యాలయము నందలి నావిద్యా వ్యాసంగమునుగూర్చి మాగురుపాదు లట్లు సెల విచ్చినను నేనా పరవిద్యలందు జిజ్ఞాసువునే. మన విద్యలందు ఉత్తీర్ణు లనిపించుకొనుటకు తమ జీవితమంతయు సారస్వత సేవకు ధారవోసిన మాగురువులకే చెల్లినది.

కొమ్మన

యదార్థమే, కాని పాఠశాలకము లగు కళలతో మేళవించి లౌకిక విజ్ఞానమును సంపాదించుటయు అత్యావశ్యకము.

తిక్కన

చిత్తము. అందుకొరకే తమ అనుమతి నర్థించితిని.

కొమ్మన

తిక్కనా ! చౌహత్తనారాయణుని వద్దను రణవిద్య
సభ్యసింపుము.

తిక్కన

అయ్యదియె నాకోరిక.

కొమ్మన

ఇక రాజనీతి....

తిక్కన

తమవద్దనే నేర్చుకొనెదను.

కొమ్మన

భాస్కరునితో వెళ్లుచు దేవాలయ నిర్మాణ
పద్ధతి అందలి శిల్ప చిత్రణాదులనుగూర్చి పరిశీలించుచుండుము
ఆత డిప్పుడు అగస్త్యేశ్వరులవారి ఆలయ పునగుద్ధరణభారము
వహించి యున్నాడు.

తిక్కన

ఈ అగస్త్యేశ్వరాలయమును తొలుత కట్టించినది ఒక పాండ్యుడట గదా?

కొమ్మన

ఔను. పాండ్యుడనియే ప్రసిద్ధి.

తిక్కన

ఆ పాండ్యుడువచ్చి ధర్మకార్యములు ఇచ్చటచేయుటకు కారణము?

కొమ్మన

ఏమున్నది? మన గర్తపురి అప్పటికే ప్రాముఖ్యమును కలిగియుండెనన దగియున్నది.

తిక్కన

గుంటూరానాడు పాండ్యుల పాలనమున సుభిక్షముగ నుండ వచ్చును.

కొమ్మన

ఔను. ఆ పాండ్యరాజు మహామండలేశ్వరుడని ఆతడగస్త్యేశ్వరాలయమును పరివారపు గుడులు, గోపురములు కట్టించి గడ్డిపూడి చుట్టునున్న పొలమును మాన్యముగా

ఆచంద్రార్కస్థాయిగానిచ్చి యుండెను. అప్పటినుండియు భక్తజనాశ్రయమైన ఉమాపతి అగస్త్యేశ్వరుడిట వేంచేసియున్నాడు. నాటినుండి మనపుర మెంతయో ప్రశస్తికి వచ్చినది. శాలివాహన శకము తొమ్మిదవ శతాబ్దమున పాండుల బలపరాక్రమాదులు దక్షిణ హిందూస్థానమున క్రమక్రమముగా క్షీణింపదొడగినవి.

తిక్కన

అంతకు పూర్వపు చరిత్ర.

కొమ్మన

అదియును ఉజ్వలమైనదె.

తిక్కన

అయ్యది ఆంధ్రప్రభువులదై యుండును.

కొమ్మన

ఆంధ్రవిష్ణు డవతరించినది మన కృష్ణాతీరమందలి శ్రీకాకుళము. అప్పటినుండియు ఆంధ్రప్రతిభ ప్రపంచపుదృష్టి నాకర్షించినది.

తిక్కన

తరువాత,

కొమ్మన

తరువాతనే గుంటూరు సీమయందు సాటిలేక
ఆంధ్రతేజము వర్ధిల్లినది. అమరావతి, ధరణికోట మొదలగు
నవి అందుకు నిదర్శనములు.

తిక్కన

పలనాటి విషయము ?

కొమ్మన

అది మనలను పులకరింప జేయువది. బ్రహ్మ
నాయని సర్వమత సామరస్యము, సౌమ్యగంభీర స్వభావము,
నాయకురాలి అద్భుత ధైర్య ప్రజ్ఞావిశేషము బాలచంద్రుని
అఖండ పౌరుషము మన పల్నాటికొక ఉత్తమ స్థానమును
తెనుగు దేశచరిత్రములో దక్కగొన్నవి.

తిక్కన

తెలుగుల రాజకీయములనెల్ల గుంటూరుసీమ గుత్త
గొని నడిపినట్లున్నది.

కొమ్మన

రాజకీయములే గాదు. మతవిషయమునగూడ గుం
టూరు మండలమునకు అనితర సాధారణమైన కీర్తికలదు.
అహింసా ప్రధానమైన బౌద్ధమత మిట వర్ధిల్లినదనుటకు అమ
రావతి నాగార్జునకొండతె నిదర్శనములు. అటుతరువాత ధర్మ

పునరుద్ధరణము సైత మీగడ్డయందే జరిగినదనుటకు ఈగ స్త్రీ
శ్వరాదుల ఆలయములే సాక్ష్యములు.

తిక్కన

ఈజగత్కారణుని ప్రశంసయె నన్నిన్ని విషయ
ములను తమవద్ద నేర్చుకొన జేసినది. ఇంకను కొన్ని సందే
హము లున్నవి. మనవి చేయుదునా?

కొమ్మన

కానిమ్ము.

తిక్కన

అగ స్త్రీశ్వరాలయము దాక్షిణాత్య దేవాలయముల
రీతిననుసరించి కట్టబడి యున్నదా ?

కొమ్మన

సాంశ్యదేవాలయముల పద్ధతి ఇక్కడి దేవాలయము
నందు కానరాదు; కనుక ఆంధ్రశిల్పులు బౌద్ధశిల్పుల ననుక
రించి కొంతవరకే ఆలయముల కట్టియుందురు.

తిక్కన

అమరావతి నాగార్జునకొండల యందవతరించిన
బౌద్ధశిల్పుల అమృతహస్తము నేటికిని ఎంతవిస్తృత రేఖలతో
ప్రతిష్ఠితుమగుచున్నది?

కొమ్మన

జౌద్ధుల శీధిల స్థూపాదు లితర మండలములనున్న
వింతశిల్ప చాతుర్యమును చూపవు. వీనినన్నిటిని పరీక్షించుచు
ఆంధ్రదేశమును, ఇతర దేశములను నీవు పోయి చూచి వచ్చు
టకు ఏర్పాటు చేసెదను.

తిక్కన

నాకట్టి అవకాశము లభించుటకుమున్ను పరిసరముల
నున్న అమరావతి నాగార్జునకొండలకు మరల వెళ్ళి శోభన
శీలురగు జౌద్ధులు ఆంధ్రుల కొరకు ఈదివ్యస్థలముల నాటిన
కళాకల్పకముల దర్శించి వచ్చెదను.

కొమ్మన

అవశ్యము అట్లు చేయుము. వివిధవిషయములను తెలిసి
కొనుటకు, వివిధ ప్రదేశముల తిరిగివచ్చుటకు నీవు సర్వదా
యత్నించుచుండుము. ఈవిధముగ సంచరించిన చరిత్ర
లెన్నియో తెలియగలవు.

తిక్కన

చిత్తము. తమ ముఖతః తెలియదగినదొక మానవంశ
కర్తల చరిత్రము ఇకను విగిలియే యున్నది.

కొమ్మన

సంతోషము. పరమ ప్రసిద్ధులగువారి చరిత్రలు ఎన్ని
ఐర్యాయము లైనను మననయోగ్యములు, ఉత్తేజకరములును.

తిక్కన

వానిని మరల మరల మీవలన వినుట నాకిష్టము.

కొమ్మన

నీప్రపితామహులు కేతనగారు కమ్మనాటికి ప్రభువగు
త్రిభువన మల్లదేవ చోడరాజునకు మంత్రిగ నుండిరి. నీప్రపితా
మహులు భాస్కరులు గొంటూరి ఉదయరాజు మంత్రిలు.
నీవెదతండిగారు నెల్లూరి తిక్కజననాథశిఖామణికి ఆప్తమంత్రి.

తిక్కన

సకల సద్గుణ శోభితులును సచివాగ్రగణ్యులు నయిన
మనపూర్వు లందఱును దేశసేవాపరాయణులు గదా !

కొమ్మన

సందేహమేమి? పరమేశ్వరు డిట్లు మనవంశము వారిని
అనుగ్రహించుచుండుట వలననే మనము ప్రజల మన్ననల
నందగలుగుచున్నాము. రాజకీయములను, సారస్వతములను
చక్కబెట్ట గలుగుచున్నాము.

తిక్కన

తాము గుంటూరు దండనాథులుగను, తాతగారు మంతులుగను, మహాకవులుగను నెరపుచున్న, నెరపిన విభుతలు ఉత్తమాదర్శములు, అన్యజన దుర్లభములును.

కొమ్మన

ఉత్తమాదర్శములే; అన్యజన దుర్లభములెట్లు? అగస్త్యేశ్వరుని అనుగ్రహమున నీవంటివారెందరు మనలో మంత్రభాస్కరుల ననుకరింతురో?

తిక్కన

మహాప్రసాదము. తాతపాదులు తెనిగించినది పూర్వ రామాయణము, ఉత్తర రామాయణమును నాశక్త్యనుసారము వ్రాసి ఆకావ్యమును పూర్తి జేయకుతూహలము ఒకటి కలదు. దానిని తీర్చుకొన నుత్సహించుచున్నాను.

కొమ్మన

మంచి కోరికయే. రామాయణమును ఆంధ్రీకరించుట తోడనే అమాత్యపదవిని ఆ శ్రియఃపతియు, సర్వేశ్వరుడును నగు శ్రీరామచంద్రుడు సిద్ధింపజేయక పోడని తోచుచున్నది. అట్టి పురుషోత్తముని దివ్యచారిత్రంబు సకలాభీష్ట ప్రదంబు. కొన్ని నియమముల నేర్పాటు చేసికొని కళ్యాణక గుణాకరం

బైన, కౌసల్యానందనుని పట్టాభిషేకానంతర కథను వ్రాయుము.

తిక్కన

చిత్తము. ఆత్మ వ్యవస్థార్థము కొన్ని సాహిత్య సిర
ధర్మముల నేర్పాటు చేసికొనుటకే యత్నించుచుంటిని.

కొమ్మన

మంచిది.

తిక్కన

సెలవు.

(తిక్కన నిష్క్రమించును)

కొమ్మన

మా తండ్రిగారు మొదట రామాయణమును రచిం
చిరి. మహామంత్రిలుగ ఆంధ్ర ప్రపంచము నందింతటను
విఖ్యాతి నందిరి. మాతిక్కనయు ఉత్తర రామాయణ రచనము
నకు నుత్సహించుచున్నాడు. లోకజ్ఞున, శిల్పపారగత కొంతకు
కొంత నేకరించినాడు. ఇంతలో నొక శుభవర్తమానము.
నెల్లూరినుండి దిట్టకవివారు తిక్కనకు తమకన్య నిచ్చెదమని.
విక్రమపురి వాస్తవ్యులతో వియ్యమందుట భావి శుభసూచక
ముగ గన్పట్టుచున్నది. మా అన్న సిద్ధన నాటినుండియునున్న
ప్రాతచుట్టరికము వదలుకొనగూడదు. ఇయ్యది మాకులదేనత
నల్లశాణాంబ వాంఛితమువలె గన్పట్టుచున్నది.

(కొమ్మన నిష్క్రమించును.)

(తెర వ్రాలును)

ద్వితీయ రంగము

(మనుమసిద్ధి సభా భవనము

మనుమసిద్ధి, తిక్కన, ఖడ్గతిక్కన, కేతన, మారన ప్రవేశింతురు.)

మనుమసిద్ధి

మామా ! ప్రశాంతపరిస్థితులు ఏర్పడినవి. ప్రజలు ఇంకను సుఖవంతులుగ నుండుటకు గావింపబడు మన యత్నములు ఫలప్రదములా?

తిక్కన

ఔను; అన్నియు ఫలప్రదములు. భగవదనుగ్రహమున సాధింపబడని సత్కార్యము లుండవు. రాజా ! నీ పరిపాలనము సుభిక్షముగ నున్నది.

మనుమసిద్ధి

మామా ! సుభిక్షముగనుండ కెట్లుండును. పరమేశ్వరుడు మా తండ్రినాటి నుండియు కొట్టరువువారి కూర్చిని మూకు ప్రసాదించి మేలు కావించియున్నాడు.

తిక్కన

సిద్ధిరాజులు గొప్ప శార్యశూరులేగాక మంచి మాట

నేర్పరులుకూడ. ప్రభు మంతులు పరస్పరము ఇట్టి గౌరవాదర భావములు కలిగి మెలగిరి, కనుకనే మనపూర్వు లంతటి ఘనకార్యము లొనర్చగలిగిరి.

ఖడ్గతిక్కన

పూర్వులచరితల వలన మన ముత్తేజతుల మగుదుము నాటి పరాక్రమశీలుర ప్రవర్తనములె నేటికిని మనకు ఆదర్శములు.

కేతన

మనము వానిని మహాకవుల వాక్కుననే వినవలయును.

మారన

మాగురుదేవుల సమక్షమున నేడీ ప్రసంగము వచ్చుట వలన మనము ధన్యులము.

మనుమసిద్ధి

మామా ! నా కుతూహల మధిక మగుచున్నది.

తిక్కన

ఎంతని ఈ తెలుగుచోడుల చరితలు చెప్పుదును ? వీరు మండలేశ్వరులని ప్రసిద్ధిగాంచి విక్రమసింహపురి మొదలు కొని శాంచీపురి వరకుగల దేశమును పాలించిరి, వీరు కొంత

కాలము కాకతీయాంధ్ర చక్రవర్తులకును మరికొంతకాలము చాళుక్యచోళ చక్రవర్తులకును సామంతులై విలసిల్లిరి. వీరి గాధలు మహోజ్వలములు అతి విస్తరములును.

ఖడ్గతిక్కన

తిక్కనా! నీవు వీని నన్నిటిని గ్రంథస్థము చేయవలె.

కేతన

తెలుగుచోడుల చరితల కంతటితో శాశ్వతత్వము లభింపగలదు.

మనుమసిద్ధి

ఖడ్గతిక్కన వాక్కు తథ్యము. నేను నిన్ను మామాయని పిలుచుటకు తగినట్లు నీకావ్యకన్యకను ఒనంగి నాపిలువును సార్థకపరుపుము.

తిక్కన

సంతోషము. రాజా ! నీ సౌందర్యసంపదకును, సీమైత్రీ విశేషమునకు హర్షించి నాకృతికి నిన్ను పతినిగావింప గోరుచున్నాను. కాని...

మనుమసిద్ధి

మామా ! ధన్యుడను. కాని యనుచుంటి వేల ?

తిక్కన

రాజకీయ మతసారస్వత పరిస్థితుల చక్కబెట్టిన తరువాతగాని కావ్యరచన కొనసాగింప జాలనని.

మనుమసిద్ధి

మామా ! చోళచాళుక్యుల కలహమున చోళులకు సాయము చేసితివి. వారి మైత్రి మనకు చేకూర్చితివి.

తిక్కన

రాజా వారిమైత్రిని చేకూర్చుటగాదు. నీపాలనమున దానిని పునరుద్ధరించుట జరిగినది. ఏలన నీతండ్రి చోళస్థాపనా చార్యుడను బిరుదు వహించినవాడు.

మనుమసిద్ధి

సరి, నాచే పిత్రాచారము పాటింపజేసితివి. రాజకీయముగ ఆందోళనముల నడుగంట చేసినావు. ఇక సారస్వత, మత పరిస్థితు లున్నవి.

కేతన

గురువులు శివకవులను భవికవులను ఒకరి నొకరు ద్వేషించుకొనకుండ వాఙ్మయమునే సాధర్మ్యముగా గ్రహించి సారస్వత సేవ జేయనట్లు వారిని కోరినారు, వారంగీకరించిరి.

మనుమసిద్ధి

మామా! ఉభయ కవిమిత్రులై నెగడినారు.

కేశన

రాజా! గురువులు తమ రచనల మూలమున నేటి భిన్న భిన్న పక్షములకు చెందిన దేశి, మార్గ కవులకు మార్గదర్శకులై కూడ సాహిత్యమున సామరస్యము సాధించిరి.

మారన

మతవైషమ్యములను మటు మాయ మొనర్చినారు.

మనుమసిద్ధి

ఎట్లు? ఆ సమన్వయ మార్గమును వివరింపుడు.

మారన

వీరశైవమును వీరవైష్ణవమును ఆశ్రయించుచు ఉద్భిక్తులై, జనము సంచరించుటచే నీవైష్ణవము లేర్పడుచున్నవి. ప్రశాంత పరిస్థితు లేర్పడవలెననిన ప్రజలు హరిహరకోపాసకులు గావలెనని గురువులు బోధించిరి.

మనుమసిద్ధి

ఓను, మామా! మంచిమార్గ ముపదేశించితిరి.

మారన

ప్రధాన దేవతలై ప్రిజలచే పూజంపబడు శివుడును విష్ణువును ఒకటేబ్రహ్మయొక్క పరిణామరూపములే యని బోధించిరి. మామా! సర్వమును బ్రహ్మయేయును మహోదార మతమునకు జేరిన మనలో ఇన్ని భేదములు నశింపవలెను.

తిక్కన

రాజా! అవిశ్వమది జరుగవలెననిన అద్వైత మతప్రచారము జరుగవలెను. “శివాయ విష్ణురూపాయ శివరూపాయ విష్ణవే” అను సూక్తియందలి పరమార్థమును పామరులు గ్రహింపవలెను. అందుకుగాను శివునిమూర్తిని విష్ణునిమూర్తిని ఒకేమూర్తియగు హరిహరనాథునిమూర్తియందుజేర్చి దేవాలయములను నిర్మింపవలెను. ఈరెండు మహత్తర మూర్తులను తనయందు ఏకీకరించుకొనగల భద్రాయితమూర్తి హరిహర స్వామి యొక్కడే.

మనుమసిద్ధి

మామా! మన ముఖ్యపట్టణమగు నీవిక్రమసింహ పురిని, ఈపావన పినాకినీతీరమున నొకహరిహరనాథాలయమును కట్టించుటకు ఆయత్త మొనర్చుడు.

తిక్కన

సరి, మనమేపద్ధతిని అనుసరించి దేవాలయనిర్మాణము చేయించుటయో నిర్ధారణము కావలెను. తరువాత శంకుస్థాప

సముహూర్తముంచి పని ప్రారంభింప జేయవచ్చు. దక్షిణాయ నము ప్రతిష్ఠలకు తగినసమయముకాదు. అందును శ్రావణమా సము శ్రేష్ఠముకాదు.

మనుమసిద్ధి

మామా ! మాపూర్వులు కట్టించినట్లుగ మనమును.

తిక్కన

మంచిది! తెలుగువోడులు కట్టించిన దేవాలయములు పాదమునుండి శిఖరమువరకు లోసగుల్లగా కట్టుకొనిపోయిరి. కాకతీయశిల్పము, గాంగశిల్పము, దాక్షిణాత్యశిల్పము వీనిని గూడ మన దేవాలయమునందు రూపింపజేయనగును.

మనుమసిద్ధి

మామా ! మనము మొదటిపర్యాయముగ హరిహరనాథులను ప్రతిష్ఠజేయ వూనినాము. శిల్పరచనమందును విన్నాణముతో కూడిన నూతనపద్ధతుల ననుకరింపదగును.

తిక్కన

రాజా ! నీడతాహ పోతాహముల ననుసరించియె ఆలయము శిల్పకళాప్రాభవమును కొమరు మిగులును. కాకతీయుల శిల్పప్రాధి ఓరుగల్లునందు ప్రదర్శిత మైనది. శ్రీ నట రాజేశ్వరుని నాట్యసహానందమును శిల్పచిత్రముల జూపినారు.

మనుమసిద్ధి

మనకును సతేశ్వరుల శిల్ప మావశ్యకము గదా! అది అక్కడివారిచేతనే గావింపబడవలెను. మనదేవాలయముమీది శిల్పములద్వారాకూడ నూతనమగు మన హరి హరాద్వైత మతమును ప్రజలలో ప్రచారము చేయుటకు ప్రయత్నము జరుగవలెను.

తిక్కన

తప్పక అట్లు చేసెదము. మన పూర్వులును మత ధర్మముల ప్రజలలో వ్యాపింప జేయుటకు దేవాలయములమీది శిల్పముల నుపయోగించుకొనిరి. కాని, రాజా! ముందుగజరుగవలసిన పనులను, ప్రారంభింప జేసెదము. శ్రీగౌరి విగ్రహమును గాంగ శిల్పులచే చెక్కింతము. వారి శిల్ప లాలిత్య మత్యద్భుతము. విశేషించి వారు స్త్రీరూప రచనమున సిద్ధహస్తలు. స్వామివారి రథమును తయారుచేయుటకు పల్లవ శిల్పులను పిలిపింతము.

ఖడ్గతిక్కన

ఈ ప్రశాంతనమయముల జేయదగిన మహాకార్యములను తలపెట్టి ప్రభువువారు, ప్రధానులు పూజనీయులైరి.

మారన

దేవాలయ నిర్మాణము; సప్త సంతానములలో నిది

ప్రశస్తము. మనుమసిద్ధిమహీశు లిందుకు పూనుట ఒప్పి
యున్నది.

కేతన

ప్రశస్తతర మనబరగు కృతి ప్రదానమునకు ఈవరకే
నిశ్చయము జరుగుట ప్రశాన్యము.

మనుమసిద్ధి

కేతనా! కృతి ప్రదానము ముందు జరుగవలసినది.

కేతన

చిత్తము. గురువులు గ్రంథ రచనారంభమునకు
మున్ను కొన్ని ప్రతిజ్ఞలు చేసినారు. వానిని చెల్లించుకొనుచు
వ్రాయుట కొంత ఆలస్యమునకు కారణమైనది.

మనుమసిద్ధి

రాజకీయ, సారస్వత, మత క్లిష్టపరిస్థితుల మూలమునను
కొంత గ్రంథ రచనోద్యోగమునకు భంగము కలిగినది కనుక
ఇక నిరాటంకముగ వ్రాయవచ్చును గదా ! మామా ! ఏమి
సెలవిచ్చుచుంటి.

తిక్కన

కృతిభర్త శుంభత్ప్రతాపాదులు గ్రంథమున కెక్కు

టకు అవకాశము, సాహిత్య మర్యాదల నన్నిటిని పాటించు
టకు వీలు చిక్కినది.

కేతన

గురువు లేర్పరచిన నియమముల నన్నిటిని పాటించిన
కవిత్వ మింతవరకును రాలేదు.

మనుమసిద్ధి

అటులనా ! మామా ! తమ నిర్ణయములు రాజకీయ
ములందు వలెనే వాఙ్మయరంగము నందును అవశ్యాచర
ణీయములును, బొచితీ సంపన్నములు నగును. సెలవీయస్సార్థన.

తిక్కన

పలుకులపొందు జూచుట, ప్రాతవడిన మాటలను పరి
హరించుట, యతిప్రాసములందునైతే మర్థమునకు తగియుం
డెడి మాటలనే స్వీకరించుట, జాత్యము భంగమగునటుల సం
స్కృతమును ప్రవేశపెట్టకుండుట, అలతి యలతి పదముల
మనోహరములైన పద్యముల రచించుట, రసమును ప్రకటము
చేయునట్టియు ఇంపునింపునట్టియు పలుకులను కూర్చుట అనునవి.

మనుమసిద్ధి

మామా ! ఈ తమ మహోపదేశములు మహోప
కారకములు.

తిక్కన

ఆత్మవ్యవస్థార్థము కావించుకొనిన నియమములివి.

కేతన

అయినను క్లిష్టార్థ కల్పనైక శరణములయిన శబ్దాలం
కారముల కొరకు యత్నింపరాదను మహాపదేశము తమనియ
మముల మూలమున గావించినారు.

మారన

రసభావాదులను విడనాడనివియు చిన్నచిన్నవియు
మధురిములునగు తెలుగుపదములును, చక్కని లోకోక్తులును
శ్రోతలను పఠితలను ఆనందపరచునను సందేశమున్నది. గురు
వులు సమకాలికులమగు మాకును భావి కవికుమారులకును
చక్కనిమార్గ ముపదేశించినాగు.

కేతన

మనుమత్కౌపిణీ! గురువులు మహాకవులెగాక అగ్ర
శ్రేణికి చెందిన విమర్శకులు నగుటకు నిదర్శన మిట్టి వ్యావృత్తి
నియమముల గైకొనుటయె.

మనుమసిద్ధి

కేతనా! గ్రంథస్థ వస్తువుచుగూర్చికూడ చెప్పి శ్రవణ
నందము గావిపుము.

కేతన

సకల వేదాంత రహస్య ప్రతిపాదకంబును, ఐహికా
ముష్మిక సుఖప్రదంబును, ప్రఖ్యాతంబును నైనది. ధీరో
దాత్తులు రఘురాముల చరితము. నిర్వచనోత్తర రామాయణ
మని గ్రంథనామము.

మారన

కథావైభవమునుబట్టి గురువు లిద్దానిని రచింపబూనిరి.

మనుమసిద్ధి

మారనా! బాగుగ చెప్పితివి. ఈచరితమువలెనే లోక
విదితంబైనది భారతంబు ఒండు గాన్పించుచున్నది.

కేతన

రాజా! ఆ ఆంధ్ర మహాభారతము సైతము దివ్యకవితా
విభాసితులగు తిక్కనామాత్యుల చేతనే పూరింపబడు భాగ్యము
తెనుగువారికి పట్టునేమో!

మనుమసిద్ధి

అప్పుడు మానము ధన్యులమె అగుదుము. ఈ కృతి
ప్రదానము ఈ ప్రశాంత దినములలో...

ఖిష్ణతిక్కన

మహావైభవో పేతముగా జరుగవలసినది.

మనుమసిద్ధి

నా ఆశయ మట్టిది.

కేతన

ఈ కృతి ప్రదానము అపూర్వమును కాగలదు.

మారన

ధన కనక వస్తు వాహనాదులచే పూర్వపు రాజుల
కవి పూజా సమ్మాన మహోత్సవముల గావించిరి. వారి
గ్రంథముల నంకిత మొందిరి.

కేతన

గుణ సముచ్చయాభిమానమునను, సౌందర్యాభిలాష
చేతను ఒసంగబడునది మా గురువులకృతి.

మారన

గురువుల కృతికన్యకయు సరసగుణ సమేతయై మహా
రాజు హృదయము నలరింపగలడు.

మనుమసిద్ధి

కృతార్థుడను. పుట్టుకచే భిన్నవర్ణులమయ్యు- వావినరు
సలను, బాంధవ్యమును కలుపుకొనిన మా స్నేహమున కిది
శాశ్వతమైన చిహ్నము.

తిక్కన

సంతోషము.

ఖడ్గతిక్కన

రాజా! మాతండ్రిగారు సిద్ధనామాత్యులతో ప్రారంభమై మాతిక్కనచివునినాడు ప్రబలమై నేడు ఈవిధముగ పరిణతి నందిన మన ఉభయవంశముల మైత్రి దిన దిన ప్రవర్ధమాన మగుగాక !

మనుమసిద్ధి

సిద్ధనామాత్యనందనా! ఇంతకంటె నాకు కావలసినది లేదు.

(అందరు నిష్క్రమింతురు)

(తెరవొలుసు)

తృతీయ రంగము

(మనుమసిద్ధి సభామందిరము

మనుమసిద్ధి తిక్కన ప్రవేశింతురు)

మనుమసిద్ధి

మామా ! ఎంతటిమార్పు కాటమరాజునకు పశుగ్రా
సము నిప్పించినందుకుగదా ! ఈప్రతీకారము. ఔరా !

తిక్కన

రాజా ! ఆశ్చర్యముగనే ఉండును. ఏమిచేయుట? ఆయా
పరిస్థితులకు తగినట్లు ప్రవర్తించుటకు ప్రయత్నించుచుందుము.

మనుమసిద్ధి

మామా ! నేటికి రెండువారము లైనది. కాటమరాజు
సేనలను గదియబోయిన మన ఖడ్గతిక్కన జాడ తెలియరాదు,
కారణము?

తిక్కన

జయలక్ష్మినిగొని మన సేనల నింటికి నడిపించుకొని
వచ్చుట కొంత ఆలస్యమగును.

మనుమసిద్ధి

ఏమీ ! (అలోచన నభినయించును)

తిక్కన

రాజా ! ఏమియో శంకించుచుంటివి ?

మనుమసిద్ధి

(ముక్కుపైని వేలుంచుకొని నిట్టూర్పు విడుచును)
కనిగిరి సీమపాలకుఁడు

తిక్కన

ఔను. ఆతని అల్పత్వము మన రాయబారియగు
అన్నమభట్టును అవమానించినపుడే తెలిసినదిగదా !

మనుమసిద్ధి

ఇప్పుడు యుద్ధమున ...

తిక్కన

ధర్మయుద్ధము జరుగదనియో ?

మనుమసిద్ధి

ఔను. ఆకాటమరాజు కడు మాయావి. దుష్టుడు.

తిక్కన

కానిమ్ము.

మనుమసిద్ధి

మనసేనలు ఏమైయుండునో అని నాయోచన.

తిక్కన

విజయత్రైలోక్యీశ్వరుని, రక్కెనగంగని, మహారాష్ట్ర
సామంతుడైన సారంగుని జయించిన ధీరుడవు నీవు...
జయాపజయంబులు దైవాధీనములు...

(ఖడ్గతిక్కన ప్రవేశించును)

మనుమసిద్ధి

వీరతిక్కన విజయలక్ష్మీనహితులై వచ్చినట్లులేదు.

ఖడ్గతిక్కన

ఇప్పటికి తాము సెలవిచ్చినట్లే.

తిక్కన

ఔరా !

మనుమసిద్ధి

ఏమీ ! ఎంతవని జరిగినది?

ఖడ్గతిక్కన

పంచలింగాల కొండకడ మన సైన్యములు శత్రు సైన్యము
లతో తలపడినవి.

మానుమసిద్ధి

ఎదిరి సైన్యములు మనకన్న సంఖ్యలో మిన్నలు
కాబోలును.

ఖడ్గతిక్కన

చిత్తము.

తిక్కన

వారి సైన్యమందలి యోధులు?

ఖడ్గతిక్కన

వారి సైన్యమందలి యోధులందరును యాదవవీరులు.
వల్లాటి ప్రభువయిన పద్మనాయకు, పల్లికొండ ప్రభువయిన
చల్లపిన్నమనాయకు, దొనకొండ అయితమరాజు, కరియూవుల
రాజు, వల్లభన్న, ముమ్మయ్యనాయకు, పుత్తమరాజు మొద
లగువారు.

మానుమసిద్ధి

వారిలో నాయకులై శత్రు సైన్యముల నడవిన ధైవరు ?

ఖడ్గతిక్కన

పిన్నమనాయని మంత్రీయు; ఆరాధ్య బ్రాహ్మణుడు
బ్రహ్మరుద్రీయ్యయును.

మనుమసిద్ధి

యుద్ధము ఎట్లు నడచినది?

ఖడ్గతిక్కన

(వీరోత్సాహముతో) రాజా ! కోడికూత వేశ రణభరి
మ్రోయించి “హరమహాదేవ” అను అట్టహాసములతో ఒక
ముహూర్తములో మనశూరులు శత్రుసైన్యముపైబడి నురు
మాడ మొదలిడిరి. ప్రొద్దెక్కుకొలది పోగు భీకరతరమాయెను.
మన లక్షసైన్యము అరిభీకరముగ పోరిరి ప్రభూ !

మనుమసిద్ధి

భేష్.

తిక్కన

వీరవిహారము సల్పిన మనుమసిద్ధి వాహినులకు విజయ
మేల చేకూరలేదో?

ఖడ్గతిక్కన

రాజా ! మన సేనానుల త్యాగములు స్మరించుకొన
దగినది.

మనుమసిద్ధి

అవశ్యము.

ఖడ్గతిక్కన

అవరాహమయినను విజయలక్ష్మీ ఎవరికిని వశము
గాలేదు. ఒక్క తృటిలో మన తిరునామాల తిప్పరాజు శత్రు
సైన్యములను ఉభయచార్యములనుండి ఎదుర్కొనెను. పెక్కు
మంది దళపతులను దునుమాడి తానును హతుడయ్యెను.

మనుమసిద్ధి

అయ్యో! మన తిప్పరాజు కూలెనా !

ఖడ్గతిక్కన

ఎచటచూచినను పీనుగుల పెంటలు, వరదలై పారు
రక్త ప్రవాహములు. ఇట్టి వికట భీకర దృశ్యములతో భీష
ణారావములతో నొక్కపెట్టున యుద్ధరంగ మంతయు కల్లోల
మయినది. కాని సాయం సమయమునకు కాటమరాజు స్కంధా
వారమునందు విజయసూచకమైన కోలాహలము విన నయి
నది. నేను తిరిగి కాటమరాజు సేనలతో పాలేటి యొడ్డున పోరి
పగరి నుక్క డగించెదను.

మనుమసిద్ధి

అప్రతిమాన పరాక్రమోపేతుడవు నీవు పునః ప్రయ
త్నమునకై వెళ్లుటయా ?

ఖడ్గతిక్కన

రాజా ! ఎవ్వ రేమనుకొన్నను నే నిక్కడకు వచ్చినది
తమ అనుమతిని మరిల కొంత దండును తీసికొని వెళ్లుటకె.

మనుమసిద్ధి

మామా ! మరల శత్రు సైన్యము నెదుర్చుటకు వెళ్లుట
కంటె మిన్నకుండుటయె మేలేమో?

తిక్కన

రాజా మరల మన సేనలు యుద్ధమునకు సిద్ధమై పోవుట
వలన మన కనమానము ఆవంతయు లేదని నా యభిప్రాయము.

మనుమసిద్ధి

మొన్ననేగదా శేలకొలది యువకులను జేర్చి మన సైన్య
ముల వృద్ధి జేసినాము. కాసె గట్టిన తెనుగు బిడ్డ లందరు
కదనరంగమున తెగినవారే అయిరి. కనుక కల్లంము కలుగ
కుండ నుండవలెను.

తిక్కన

రాజా ! ద్విగుణీకృత మగు బౌద్ధత్యముతోడ దండు
వెడిలి మనుమత్కృధీశుడు కాటమరాజున కోడిపో లే దనియు,

ఆత డరిభయంకరు డనియు నిరూపించుటయే నీధర్మము. శత్రు
ధ్వజములకు మన భూములలో తా వీయరాదు.

ఖడ్గతిక్కన

వీరాధవీరుడు తెలుగుచోడుడు చిన్ని కనిగిరి రాజున
నను కళంకము పొందరానిది.

మనుమసిద్ధి

అగును! కర్తవ్య మేమి?

ఖడ్గతిక్కన

ఆంధ్ర) మహిజాని విజయలక్ష్మిని పొందె నను కీర్తిని
నందుటయే కర్తవ్యము. రాజధర్మమును విస్మరింపకుము. వివే
లగు మన ప్రజలలో కలవర మేర్పడు ననుకొనుట భ్రమ.

తిక్కన

మన సేనాని వాక్యములు సత్యములు. రాజా! సందేహిం
పకుము.

ఖడ్గతిక్కన

తమ సర్వస్వముల నొడ్డి, విజయదీక్షను గైకొని, కత్తు
లను జేబూని, వీరావేశముతో తాండవించుచు యుద్ధమునకు
తెనుగుయోధులు సిద్ధ మయ్యెదరు. విక్రమసింహ పురివారు

పూనికను విడనాడి చేవమాలి యున్నారను సడి సహింప
రానిది. వీరరక్తము కాగి పొంగులు పారుచున్న విక్రమసింహ
పురి కోటకు కళంకము. ఖడ్గతిక్కన కురారమునకు తిరుగు లేదు.
శత్రుదుర్నిరీక్ష్యుడీ తెనుగుబంటు. ఈతనికంతమున పాణిము
న్నంత వరకు తెనుగురాజునకు పరాజయముండదు.

మనుమసిద్ధి

మామా ! ఉపదేశింపును.

తిక్కన

ఖడ్గతిక్కన సామాన్యుడు కాడు. పగఱకు వెన్నిచ్చి
వచ్చు పంద కాడు. కాటమరా జేడ ఖడ్గతిక్కన యేడ? తెనుగు
చోడుని సేనాధ్యక్షునకును కనిగిరి పాలకునకును ఎంతయో
అంతర మున్నది.

తిక్కన

రాజా ! మనకీ పర్యాయము జయసిద్ధి తప్పదు.

మనుమసిద్ధి

పూజ్యుల వాక్యములు వృధ గావు.

ఖడ్గతిక్కన

సెలవు!

(ఖడ్గతిక్కన నిష్క్రమించును)

మనుమసిద్ధి

మామా ! పశులపుల్లరిని గూర్చిగదా ఇంతటి ఘోర
సంగ్రామము, ఇంతటి జనక్షయమును !

తిక్కన

ఔను. రాజా ! సామంతుల చూడత్యము సహింప
రానిది.

మనుమసిద్ధి

మనసేనాధ్యక్షునకు తోడుగా ఈవర్యాయము జనిన
ఇతరయోధు లెవరు ?

తిక్కన

శ్రీ కంఠరాజు, పెదవేగి చొక్కరాజు, పెదవరదరాజు,
ఆదివన్నె మాదిరాజు, గయికోండ గంగరాజు, చెన్నపట్టణము
చంద్రేశ్వరుడు, పట్టకోట బసవరాజ ప్రముఖులు.

మనుమసిద్ధి

మామా ! వీరితోపాటు వీరస్వర్ణ మలంకరించిన
వారిలో మన తిప్పరాజుకూడ గలడు. ఎందరు దేశభక్తులు
తమ ప్రాణములు సమర్పించిరి !

తిక్కన

వీ రందరకు మాన్యముల నిత్తము; వీరు వానిని వగళ
పారంపర్యము అనుభవింపగలరు.

మనుమసిద్ధి

ఇందరు రాజభక్తులుండుటవలననే మనము యుద్ధము
లను తలపెట్టుట జరిగినది. ఇంకను ఎందరు యోధులు అహుతి
కావలెనో !

తిక్కన

అయ్యది మనము నిశ్చయింపజాలము. సర్వము హరి
హరాధీనము.

మనుమసిద్ధి

మామా ! రెండవపర్యాయము ఖడ్గతిక్కనకు తోడ్పడ
నేగిన వీరు లెవరు ?

తిక్కన

కాళహస్తి పాపతిమ్మరాజు, వెలకంచి వెంగళపతిరాజు,
ప్రభుగిరి పట్టణము పద్మశేఖరుడు మున్నగువారు.

మనుమసిద్ధి

[ప్రశాంతస్థితులు, కృతి ప్రదానోత్సవము, ఆలయ
ప్రతిష్ఠ మొదలగు మాహాత్మ్యములతో కూడిన సంతోష దిన.

ములు ఎంత త్వరలో గడచిపోయినవి ! మారణ హోమాదు
లారంభించినవి. దుర్భర హింసకు ప్రజలు పాల్పడవలసి
వచ్చినది.

తిక్కన

రాజా! నీవిట్లు భావింపరాదు. నీ ధర్మమును నీవు నిర్వ
ర్తింపనిచో శ్రేయస్సెట్లు చేకూరును? రాజు లొదరును మను
మార్గగాములు అగు టెట్లు?

మనుమసిద్ధి

ధర్మమునకు కరుణతో పనిలేదు గదా!

తిక్కన

రాజు కరుణాసముద్రుడు; ప్రజల బిడ్డలవలె బోచు
వాడు, ధర్మమూర్తి. శరణన్న శత్రువును రక్షించుట కరుణ
కాదా?

మనుమసిద్ధి

అప్పుడును దయ చూప కుండుట వేడిన అర్థిని వృధ
వుచ్చుట వంటిది.

తిక్కన

ఇట్టి ఉదారగుణగర్వితుడగు రాజునకు పరమేశ్వరు
డెప్పుడును పరాజయమును కలుగ నీయకు, ప్రజా నష్టము
కలుగజేయడు.

మనుమసిద్ధి

అక్కన బయ్యనల వలన కలుగు బాధలనుకూడ అంత మొందించిన గాని ఇతోధికముగ మన పరిపాలనము ప్రజల మెప్పు నందదు.

తిక్కన

అందుకు తగిన సన్నాహములలోనే మన యువకు లందరు నున్నారు. యుద్ధ శిక్షణ శిబిరములు నిరంతరము పని చేయు చున్నవి. ఆ సైనిక నివహము నుండియే కొన్ని వాహి నులు కాటమరాజుతోడి యుద్ధమునకు పోయినవి.

మనుమసిద్ధి

నేను తక్కిన వాహినులను తీసికొని పోయి అక్కన బయ్యనల ఆగడమును అణచెదను.

తిక్కన

రాజా! నీ దాయాదులతోడి పోరునుగూర్చి సావధాన ముగ యోచింపుము. అది అంత సులభము కాదు. కాటమ రాజుతో యుద్ధము జరుగుచుండగ మనము జాగ్రత్తతో నగర రక్షణము చేయింపవలెను గదా!

మనుమసిద్ధి

ఔను. మన మిప్పు డేమి చేయుదము ?

తిక్కన

షరబలముల సాయము నపేక్షింతుము. ఈనమయమున

శ్రీమత్కాకతీయాంధ్ర చక్రినర్తుల సాహాయ్యము కోగుట శ్రేష్ఠము.

మనుమసిద్ధి

రాజధానియందు నేను వలసినంత కాల ముంసి తిరు
వాత ధైర్య స్థైర్య విక్రమోపేతు లగు మన యోధులలో
నొకరిద్దరికి ఆ కార్యభారము అప్పగించెదను. నీ వీ రాయబార
మును నిర్వహించి గణపతి చక్రివర్తి సేనల తోడ్పాటును కొని
రమ్ము.

తిక్కన

సరి.

(తిక్కన శేచి నిలుచును)

మనుమసిద్ధి

మామా ! మీరు సిద్ధమగుట తోడనే ప్రయాణభేరి
వేయించెదను.

(తిక్కన నిష్క్రమించును.)

(ప్ర)కాశముగా ఆహా! అమాత్యుడును దండనాథుడు
నునై అహోనిశలు ఆంధ్రోద్రుల సామ్రాజ్యాభివృద్ధికి పాటు
పడు నీ తిక్కన ధన్యుడు. ఈయన ప్రభుభక్తి నిస్తులము. దేశాభి
మానము ఆదర్శప్రాయము. నేను పోయి అక్కన బయ్యనల
తోడి ఆహవమునకు సిద్ధపడెదను.

(మనుమసిద్ధి నిష్క్రమించును.)

(తెర వాలును)

చతుర్థ రంగము.

(ఓరుగల్లులోని గణపతిదేవుని సభాభవనము

శివదేవయ్య, తిక్కన, గణపతిదేవుడు ప్రవేశింతురు)

గణపతిదేవుడు

మహామాత్యులకు నమస్కారము.

తిక్కన

జయము జయము కాకతి గణపతి చక్రవర్తికి.

గణపతిదేవుడు

తమ శుభాగమనముచే మా ఏకశిలానగరము పవిత్రమైనది.

శివదేవయ్య

అనుమకొండయు అట్టి అద్భుతమునకు నోచుకొనినదేయైనది.

గణపతిదేవుడు

తమ రాక మమ్ముల కృతార్థుల జేసినది.

తిక్కన

ధర్మమూర్తులకు ప్రభువులకు ముఖ్యపట్టణమై వెలసిన
అసుమకొండను దర్శించుభాగ్య మభిషిచి.

శివదేవయ్య

తమ వాదశక్తి విమతస్థులకు వాగ్బంధన మొనర్చినది.

గణపతిదేవుడు

వైదిక సిద్ధాంతములను ప్రతిభతో ప్రతిపాదించుట
వలన జైనుల వాదములన్నియు పరాస్తము లయినవి.

శివదేవయ్య

తాము నిన్నటి మహానభలో అట్లు వాదించుట వలననే
అద్వైత లబ్ధుసంఖ్యాకు లయియున్న జైనులు విజృంభింప
జాలక పోయిరి.

గణపతిదేవుడు

మేము తలపెట్టిన పరపక్షనిర్ణయము తమవలన పూర్తి
అయినది.

శివదేవయ్య

ఈ నిర్ణయంథలను అణచుటకు సర్వప్రయత్నములు
జరిగినవి.

తిక్కన

కాలమునుకూలించి యుండ లేదు కాబోలు.

శివ దేవయ్య

జైనులు, కాకతి ప్రోలరాజు కాలమునుండియు విశేష వ్యాప్తి కలిగియుండి, తరువాత నిరంకుశముగ చెలరేగిరి. విశేషించి రాజమహేంద్రవరమునుండి ఇహూరు వత్సరముల క్రిందట మా అనుమకొండకు వలసవచ్చి ఋషభతీర్థము పెచ్చు పెరిగి జైన ధర్మవ్యాప్తి చేసినాడు.

తిక్కన

తమ ప్రచారమునకు నిరోధములు లేకుండుట వలన జైనులు మితిమీరియున్నారు.

గణపతి దేవుడు

నిరోధములమాట యటుండ, మొన్న మొన్నటి వరకు కాకతీయులు జైనమతావలంబకులనియు మా దేవత “కాకతి” జైన దేవత యనియు, కనుక కాకతీయుల పాలనమున ఆమత మే అభివృద్ధి చెందవలెననియు వారి ప్రచారము వృద్ధి కాజొచ్చినది.

శివ దేవయ్య

గణపతి చక్రివర్తి పరిపాలనమున కల్పించిన నిరోధము లే జైనులకు దుస్సహము లైనవి.

తిక్కన

తాము అవలంబించిన నిరోధ విధానము వినవలతును.

గణపతిదేవుడు

తమవంటి పండితులు వానిని విని మాధ్యస్థ్యము వహించి నిర్ణయము తెలుపుట అవశ్యకము.

శివదేవయ్య

జైనులలో ననేకులు నిర్గ్రంథులు, మేము గ్రంథప్రామాణ్యము చూపి స్వవచన ప్రామాణికులగు నిర్గ్రంథులను శాస్త్రవాదమున జయించితిమి.

తిక్కన

తమ పూనిక ప్రశాస్యము.

శివదేవయ్య

తగువాత ప్రతాపరుద్రదేవుని పండనాథుడగు శ్రీమల్లికార్జున పండితారాధ్యుల వారియెడ ప్రజలకు భక్తి హెచ్చినది. అనేకులు శివదీక్షాపర్మలైనారు. విజృంభించుచున్న సనాతన ధర్మమునకు విశేష దోహద మొసంగితిమి.

తిక్కన

అట్లు వైదిక సంస్కృతిని పెంపుచేయు టెంతయు సమంజసము.

శివదేవయ్య

తరువాత గణపతి చక్రవర్తుల అనుజ్ఞతో మా గోప రాజు రామప్రధాని ప్రభృతులు జైనులనుండి గ్రామకరణోద్యోగములను ఆర్వేలవారి కిప్పించిరి. అప్పటికిని వారి విరుద్ధ మతప్రచారమును మానినదిలేదు సరికదా రాజకీయ విషయములందును జోక్యము కలిగించుకొన జూచ్చిరి.

తిక్కన

రాజకీయ విషయములలోకూడ మీ ప్రవేశమా ?

శివదేవయ్య

జైనుల వైఖరుల నన్నిటినిచూచి కాకతీయ ప్రభువులును పరమోత్కృష్టములగు ఆర్షమతమును, ఆర్యధర్మమును, రక్షించుటకు, పోషించుటకు బద్ధకంకణులైరి. తమ విజ్ఞానము భద్రముగా కాపాడుకొనవలసిన బాధ్యతను తెనుగు ప్రజలు గుర్తించిరి

తిక్కన

రాజునకు తోడ్పడుచు ప్రజ మెలగుట యుక్తము. వారు ధర్మమార్గమును తొలగకుండ పట్టువలతో నుండుటయే వారివిధి.

శివదేవయ్య

జైనులు ప్రజల రెచ్చగొట్టిరి. ప్రభుత్వ మట్టితరి జైనుల శిక్షింపవలసి వచ్చినది. వారును పెచ్చుపెరిగి శత్రుకోటిలోని పాండ్వులతో రహస్యముగ మంతనములు నల్పుచు రాష్ట్రముపై వారిని దండెత్తి పురికొల్పిరి.

తిక్కన

అహింసావ్రత పరాయణులనుని ప్రగల్భములు పంకు జైనులు ఇట్టి ఘోరకృత్యములకు ఎట్లు పాల్పడిరి?

శివదేవయ్య

అప్పుడు కాకతీయ ప్రభువు కొంత కాఠిన్యమును వహించి వారలను వెడల నడపవలసి వచ్చినది.

తిక్కన

కేవలము మతప్రచారకులుగ నుండినచో వారికీపాటులు సంభవించెడివిగావు.

గణపతిదేవుడు

ఁబాను.

తిక్కన

సభ్యులకు మూలకండమగు మతోద్ధరణము కావలెను గనుక ప్రభువులు కాఠిన్యము వహింపవలసి వచ్చినది.

శివదేవయ్య

ప్రాణాధికమైన ఆర్యధర్మము నుద్ధరించి ప్రభువులు
పరంపరాగతమగు ఆచారమును పాటించిరి.

తిక్కన

గణపతి చక్రవర్తులు సంప్రదాయ విధేయులైరి. ఇది
ఎంతయు సమీచీనము.

గణపతి

మంత్రీశేఖరా! భారతేతిహాసమన ప్రధానముగ ధర్మ
పరాయణులును ధర్మప్రవర్తకులు నగు పూర్వరాజు చరిత్రమే
గదా!

తిక్కన

యథార్థము. ఎందరు చక్రవర్తు లేలినను హరిశ్చంద్రాది
షట్చక్రవర్తుల చరితలనే చెప్పికొనుటకు కారణము వారు ధర్మ
వర్తులు ధర్మదర్శులు నగుటయే.

శివదేవయ్య

ధర్మభ్రంశము కాకుండ కాపాడుటకే మనకు “రాజు”
వర్పడినాడు.

తిక్కన

వైదిక మతవ్యాప్తి కెంతయు ప్రచార మావశ్యకము.
ధర్మేతరులు తప్పక తమంతి తాము రూపుమాసిపోదురు.

శివదేవయ్య

జైనాది మతము లకుగంటవలెననిన శుద్ధ దేశీయ
మైన ద్విపదాది వృత్తములందుగాని సరళముగు వచనము
లందుగాని రచనలను గావించి మన మతమును ప్రచారము
చేయ వలయుననుట నిశ్చయము.

తిక్కన

దేశికులు సెలవిచ్చినది సత్యము. ద్విపద విసుగుగ
నుండు ననుకొని దానిని పరిహరించినను జాతీయములైన
తెలుగు పలుకులతో వృత్తములు వ్రాయవచ్చును. కావలసి
నది సుబోధకత్వము. వచన రచనలుకూడ ఈవిషయమున
ఉపకరించును. ఉద్యమములను ప్రచారము చేయుటకు ఈ
సారస్వతప్రక్రియ లే గ్రహింపదగినవి.

శివదేవయ్య

విద్యత్కవులకు చెప్పవలసినను. అయినను మా శైవ
పాండితీ పీఠ మాసదగు పాల్కురికి సోమనాథుడు ద్విపద నాశ్రీ
యించియు, జాను దెనుగు నుపయోగించియు మత ప్రచా
రము నమోఘముగ చేసిరాడని మనవి చేయుచున్నాను.
ఆతని రచనలు సారస్వత పరిపోషకములు లగుట సంతన
ప్రదము.

తిక్కన

శివకవులు ఈ విషయమున మనకు మార్గోపదేశికులు.

శివ దేవయ్య

ప్రిచారము చేసిన పీఠశైవ మాంధ్ర దేశమును శౌర్య
వంశము చేసినది.

తిక్కన

ధర్మ రక్షకులగు కాశీతీయుల ప్రాపున వర్ణిల్లిన శైవ
మును అట్టిదేగదా !

శివ దేవయ్య

యథార్థము.

గణపతిదేవుడు

భగవదనుగ్రహము, మహాకవుల వాక్ప్రభావము;
అమాత్యశేఖరుల ఆశీర్వాదబలము.

శివ దేవయ్య

చక్కవర్తులు నుడివినది తథ్యము. పూర్వ చాళుక్యుల
కాలమున కదలాడజొచ్చిన జైన బౌద్ధ మతముల ప్రచారము
నరికట్టినది మహాకవి నన్నపాదుని మహాభారతము.

తిక్కన

జౌను. అది విమతస్థులయొక జరిసిన ప్రథమ ప్రతి
కీయ. వర్ణాశ్రమాచార రక్షకుడగు రాజరాజ రాజధాని
నుండి వారిని నిష్కాసము చేయుట ద్వితీయ ప్రతికీయ.

గణపతి దేవుడు

నాడు నన్నచార్యుని ఆంధ్ర మహాభారతము వెలసినది.
నేను తిక్కన కవీశ్వరుల ఆంధ్ర మహాభారతము...

తిక్కన

ఆంధ్ర కవిత్వ విశారదుల మహాభారతమునకు రాజ
రాజు పేరకుడు...

శివ దేవయ్య

తమ భారతమునకు ?

తిక్కన

హరిహరనాథుడు. ఆ సర్వేశ్వరుని ఆదేశముకల కృతి
నిర్మాణ ప్రస్తావనమాత్రమే పూర్తియైనది.

గణపతి దేవుడు

కవీంద్రా ! తమ భారతావతరణ ఘట్టము నాకర్ణింప
కుతూహలులము.

తిక్కన

విజ్ఞులకు విన్నవించుటకంటె మహాభాగ్య మే ముం
డును ? అవధరింపుడు.

శ్రీయన గౌరి నాఁ బరగు
 చెల్వకుఁ జిత్తము పల్లవింప భ
 ద్రాయితమూర్తి యై హరిహ
 రంబగుదూపము దాల్చి విష్ణురూ
 పాయ నమశ్శివాయ యని
 పల్కెడుభక్తజనంబువైదిక
 భ్యాయితకిచ్చ మెచ్చుపర
 తత్త్వము గొల్పెన నిష్టసిద్ధికిన్.

(అని పార్థసము చేసి తన భారతము నందలి కృతనిర్మాణ ప్రస్తావన
 అంతయు చదువును.)

శివదేవయ్య

ప్రభూ! మనము ధన్యులము. ఆహా! భారత సంహిత
 వంటి మహాగ్రంథరచన కుచితమయిన ప్రతిభా పాటవములీ
 కవిశేఖరునియం దలరారుచున్నవి. వారికిగల ఇతిహాస రచ
 నాధికారము సూచితమైనది. వారి కృతనిర్మాణప్రావసయే
 ఇందుకు నిదర్శనము.

గణపతిదేవుడు

తిక్కన మనీషి ఋషికల్పులు. వారికి హరిహర
 ప్రపత్తి మెండు.

శివదేవయ్య

అద్వైతమునుపోలు మా శైవమతము వంటిదే వీరి
 హరిహరాద్వైతమును, శైవపారమ్యము సూచితమయినట్లే
 జీనబ్రహ్మల అభేదము నిందు అంగీకృతములు.

గణపతిదేవుడు

కవీశా! తిక్కన గ్రంథ మెప్పటికిపూర్తి కాగలదు?

తిక్కన

తమ తోడ్పాటున మారాష్ట్రమున శాంతి నెలకొని నప్పుడు.

గణపతిదేవుడు

తప్పక ఇట్టి గ్రంథ రచనోద్ద్యోగమునకు తోడ్పడ గలందుల కెల్లప్పుడును యత్నింతును. శివదేవా! తిక్కన కవీశ్వరులు ఏకశిలానగరమునకు విచ్చేసి జైనుల నణచి తమ కావ్యపఠనమున మనల నానందముగనుల గావించినారు. భక్తి చిహ్నముగ రత్నాంబరభూషణములు, అష్టగ్రామములు, నవలక్ష ధనము, మకరకుండలములు సమర్పించి పూజింతము.

శివదేవయ్య

అవశ్యము.

(రాజుచేత తిక్కనకు బహుమానముల నిప్పించును.)

తిక్కన

కవికులమునకు కాకతి పంశము కల్పవృక్షము గదా! బహుమాన పురస్కరమగు తమ సత్కారమునకు శివస్వరూపులగు విశ్వేశ్వర శివదేశికుల సన్నుతికిని ధన్యుడను.

గణపతిదేవుడు

తమ రాష్ట్రమునందలి కల్లోల మెట్టిది? నే చేయగలిగిన దేమి ?

తిక్కన

మా మనుమసిద్ధిని నెల్లూరినుండి పారద్రోలుటకు ఆతని దాయాదులు అక్కన బయ్యనలు ప్రబల ప్రయత్నముల చేయుచున్నారు. తమ సాహాయ్యమే తెనుగు చోడునికి సంరక్ష.

గణపతిదేవుడు

చిత్తము. అచిరమున నేనును మా సేనానాయకుడును బయలుదేరి వచ్చి అక్కన బయ్యనాదుల అంతము గావించెదము. మీరాజునకు కలిగిన విపత్తును నివారించెదము. జన్నిగ దేవ సేనానిని మన యుద్ధభటులతో నాయత్తము కమ్మని మహామాత్యులు శివదేవు లాజ్ఞాపింతురుగాక. మన వెలమ బసవన్నకు సమరసన్నాహములు సత్వరము కావలెనని ఆనతిండు.

తిక్కన

ఆంధ్ర చక్రివర్తి విక్రమ సాహసాధార్యములకీ ఆపన్న సంరక్షణ నీక్ష వన్నె వెట్టినది. తేజో ధైర్య ధార్మిక త్యాగి గుణంబుల గరిష్ఠుడైన మాధవవర్మ నృపాలునివలె గణపతి చక్రిరర్తులు; విప్రీతమును, మట్కర్షనిరతుడును, దయాదాక్షిణ్య శీలుడునునైన మాధవశక్తివలె విశ్వేశ్వర

శివదేశికులును తిరిగి ఈ అనుమకొండ రాష్ట్రమున కుదురు
కొనుట ఆంధ్రావళి పుణ్యపరిపాకము సామంతరాజుల సుకృత
విశేషము. నాకు సెలవొసంగుడు.

(తిక్కన నిష్క్రమించును)

గణపతిదేవుడు

శివదేవా! తెచుగుచోడుని భద్రతార్థము సంగ్రామ
మునకు కనకగిరి ప్రాంతములకు దండయాత్ర చేయవలయునని
మన పురమున జాటవనువుడు. రేపే తగు సైన్యములతో
తరలెదము.

(గణపతిదేవుడు, శివదేవయ్య నిష్క్రమింతురు.)

(తెరవాలును.)

పంచమ రంగము

(మనుమసిద్ధి సభాభవనము,

మనుమసిద్ధి, తిక్కన ప్రవేశింతురు)

తిక్కన

యుద్ధములను గెలుపు నందితివి. విజయోత్సవముల
మహావైభవముగ జరిపించితి. సిద్ధిరాజా ! నీవు ధన్యుడవోయి!

మనుమసిద్ధి

సిద్ధసంకల్పులు, శూరశిఖామణులు సచివులై యుండగ
సిద్ధిరాజులు కృతార్థులు కాకుందురా ?

తిక్కన

అక్కన బయ్యనలతోడి యుద్ధమున మనకు తోడుగా
వచ్చి ఆదుకొనిన ఆంధ్రచక్రివర్తికి మనమెంతయుకృతజ్ఞులము.

మనుమసిద్ధి

ఆయుద్ధమున కాకతి గణపతికిని, కాటమరాజుతోడి
యుద్ధమున ఖడ్గతిక్కనకును మనమెంతయు ఋణపడి
యున్నాము. ఈసంతోషనమయమున మన సర్వసేనాధ్యక్షులు
లేకపోవుట చాల శోభాహీనముగ నున్నది.

తిక్కన

విధి నిర్ణయమును ఎవరు తప్పింపగలరు ?

మనుమసిద్ధి

మన ఖడ్గతిక్కన స్వర్గప్రస్థాన మిప్పుడు ఎంతయు స్మరణీయము.

తిక్కన

ఔను,

మనుమసిద్ధి

మామా! నాడు మన సేనానాయకుడు తిరిగివచ్చి మర్లల కొన్నివాహినులతో కదనరంగమున కేగుట ఎంతయు వీరోచితము.

తిక్కన

ఔను! నాడు ఆతని పొంగులువారు సమర ప్రతాపమును ఏరును అరికట్టజాలక పోయిరి.

మనుమసిద్ధి

కదనరంగమున పురికి మన తిక్కశౌరి సమరాంగణ భీముడై సంచరించుచుండ శత్రుసేనాధిపతి పిన్నమనాయకుడు, ఈమహాబ్రాహ్మణుని జెనక సందేహించెనట. రిపుల కందర

కన్నిరూపులై ప్రిచండముగా పోరు మనవీరుని ఆరాధ్యబ్రాహ్మ
ణుడు బ్రహ్మరుద్రయ్య తాకెనట.

తిక్కన

పిన్నమనాయని బ్రాహ్మణ భక్తి శ్లాఘ్యము.

మనుమసిద్ధి

ద్వంద్వయుద్ధమున ఆ యోధు లొకరి నొకరు పొడుచు
కొనిరట.

తిక్కన

ఆరాధ్య బ్రాహ్మణుడు మన దండనాథుని తాకి ద్వంద్వ
యుద్ధ మొనర్చెగా !

మనుమసిద్ధి

మనస్వి యగు మన ఖడ్గతిక్కన నేలగూలి, “నేటితో
కదా నాకు ఆపాదింప బడిన కళంకము తీరినద”ని తనసైనికుల
హాహాకారములమధ్య ప్రాణముల విడిచెనట.

తిక్కన

మానఘనా ! మహితయశుడవైతివిగదా ! నాడు నిన్ను
నిష్ఠురములు పలికి చింతాకులస్వాంతుని గావించినవారు ఇది

గర్జించి

గర్జించి పశ్చాత్తాపమున తమ పాపపంకిలము కడిగివేసి
కొందురుగాక !

మనుమసిద్ధి

లోకము అనాలోచితముగా పెద్దలనుగూర్చి భావించు
చుండును. ధర్మయుద్ధమునుజేసి అందు తనువును త్యజించిన
అపర ద్రోణుడు గదా మన తిక్కన. ఆతడా అపయశస్సునందు
వాడు ?

తిక్కన

రాజా ! తెనుగువారు తమ నాయకుల మహత్వము
లను తెలిసికొనజాలరు. ఇది తరచుగా జరుగుచుండు విషయమే.

మనుమసిద్ధి

తత్కాలముననుండు పాక్షిక బుద్ధులై ఇందుకు
బాధ్యులు. ఎంతటి ఘనము నిందుకు కట్టుపడవలసి యుందురు.

తిక్కన

సవిమర్శక జ్ఞానము, సదసద్వివేకము మన రాష్ట్ర
ప్రజలకు కలుగుగాక !

మనుమసిద్ధి

ఖడ్గతిక్కన విగ్రహమును వీర సంస్మరణ మందిరమున
నుంచితమి.

తిక్కన

అది మన ప్రతిమా గృహమున కొక అలంకారము.

మనుమసిద్ధి

కీర్తిశేషులు, ఖడ్గతిక్కన, సిద్ధనామాత్మ్యల ప్రతాప ప్రతిభలే మా సుస్థితికి కారణభూతములుగదా! కొట్టరువువారి వలె మాకు కూర్చున్నారు ఉండరు.

తిక్కన

కాటమరాజుతోడి యుద్ధమున కొంత కష్టము మా కుటుంబమునకు కలుగుట కాలకర్షణమున నయినది. అయ్యది అనుభావ్యమే గదా! ధావి కర్తవ్యమును నిర్ణయింపనగును.

మనుమసిద్ధి

మరల ప్రశాంత సమయములు సంభవమైనవి. హరి హరనాథులపేర ప్రారంభించిన మహాభారతము పూర్తికావలెను.

తిక్కన

కాకతీయ చక్రవర్తిచేతను, తెలుగు చోడరాజుచేతను ప్రేరేపితుడనై నందున ఆ గ్రంథమును పూర్తిచేయుటకే పూనిక గలదు.

మనుమసిద్ధి

యజ్ఞదీక్షను ముందు పూనుటకు నేను గణపతి చక్ర
వర్తులవలెనే కోరుచున్నాను. తమ అగ్నిష్టోమ మహాయజ్ఞము
నిర్వర్తించుట కీమనుసిద్ధి సేవల స్వీకరించి దానిని పూర్తి
కావింపుడు.

తిక్కన

ఇర్వురు ధరణీశుల చేతను, ఈశ్వరుని అపరావతార
మైన శివదేవులచేతను కీర్తి పాత్రంబైన కొట్టరువు
తిక్కనామాత్యుని క్రతువు, గ్రంథము, పూర్తియగుటకు
హరిహరనాథు డాశీర్వాదించుగాక ! నాకు నిత్య కర్మానుష్ఠాన
మునకు సమయమగుచున్నది.

(తిక్కన నిష్క్రమించును.)

(తెర వ్రాలిను.)

షష్ఠ రంగము.

(మనుమసిద్ధి సభామండిరము)

మారన, కేతన, మనుమసిద్ధి (ప్రవేశింతురు)

మారన

గురువుల యాగమును పరిపూర్తి గావింప కనులార
గాంచి ధన్యుల మైతిమి.

కేతన

మన ప్రిభువు కోరిక నెరవేర్చుకొనినాడు. గణపతి
చక్రవర్తి అభ్యర్థనమును సార్థకము గావించినాడు.

మనుమసిద్ధి

మహామంత్రి తిక్కనశకమున నెగడిన మనమందర
మును సుకృతులము.

మారన

వారి భారత రచనమును సమాప్తి కావచ్చినది.

మనుమసిద్ధి

ఆ మహాకవి శిష్యులగుట పుణ్యవిశేషము. జన్మజన్మా
లకుగాని అభ్యము కానిది.

మారన

మాకు ఆయుగపుగుఱుల అంతేవాసుల మనిపించు
కొనుభాగ్య మబ్బినది. విశేషించి మా కేతనకు వారు భారత
మును పూర్తిజేయుచున్న ఈ పవిత్ర సమయమున తన దశ
కుమార చరిత్రను కృతినిచ్చు మహాభాగ్యము కలిగినది.

మనుమసిద్ధి

తిక్కన సోమయాజియంతవానికి కృతినిచ్చుటకు కేతన
నోచుకొనినాడు.

మారన

కేతన కృతార్థుడు. కవి తిక్కనచే బహుశృతుడైన
వాడు. ఇతర కవుల కావ్యముల ప్రశంసించి బిరుదము
లిచ్చియు, తాను కవియై పెరకవుల నింత ఆదరించియు ప్రస్తుతి
కెక్కినవారు తిక్కనసోమయాజి ఒక్కరే.

మనుమసిద్ధి

మామ అన్నిటను అద్వితీయుడే. మీ గురువుల
గుణగణముల పొగడనేర్చెనుగదా మన కేతన! ఆయన విద్యా
వివేకముల కొండాడ గలిగెను. మహాకవి జీవిత చరిత్రము
నందలి కొన్ని ఘట్టముల పొందుపరచుట అనునది అపూర్వము.

మారన

యథార్థము. గురువుల ఉదయ ప్రశస్తులను స్వరూప స్వభావాదులను స్ఫురింపజేయు సద్గ్రంథము వారివలన సాక్షాదుపదేశములపొంద నోచుకొనిన అతడు కూర్చినది గనుక నింత రసవంతముగను నిర్దుష్టముగను నెగడినది.

మనుమసిద్ధి

మారనా! తిక్కన ప్రభవించిన పుణ్యకాల ప్రస్తావనమున జనన కాలాదులను పేర్కొనలేదు.

మారన

అంత స్పష్టముగా నుల్లేఖించుట ఐతిహాసికులపని. కవులువ్రాయు జీవిత చరిత్రలు దేశచరిత్రలకు వ్యాఖ్యానప్రాయములై అన్యోన్య్యాశ్రయములుగ నుండునను ఆశయమున వదలియుండును. గురువులే ఒకపర్యాయము తాము జన్మించిన పవిత్ర వాసరము శాలివాహనశక సంవత్సరములు ౧౦౪౨ ఫాల్గున శుద్ధదశమి అని నెలవిచ్చినట్లు వింటిని.

(కేతన ప్రవేశించును)

మనుమసిద్ధి

కేతనా! నీకృతిప్రశంసయే జరుగుచున్నది.

కేతన

అభినవ భోజుల ఆదరణమునకు; ఆంధ్ర కవివలంసుని
వాత్సల్యమునకును సర్వదా కృతజ్ఞుడను.

మనుమసిద్ధి

సోమయాజుల భారతము సమాప్తి కావచ్చినదని మన
మారన చెప్పినాడు. చాల సంతోషమైనది.

కేతన

రాజా ! సోమయాజుల కృతి సమస్త జగద్ధితంబుగ
వెలయగల సూచనలు గలిగి యున్నదనుటకు సంతసించు
చున్నాను.

మనుమసిద్ధి

మామ కృతులన్నియు నట్టివే. నిర్వచనోత్తర రామా
యణ మా కాలపు గ్రంథములలో నింతటిది లేదనిపించు
కొనినది గదా !

మారన

కొంత భేద మున్నది. అది సహజము. ఉత్తరరామా
యణమున గురువులు త్రిమూర్తిభేద మంగీకరించిరి. భారత
రచననుబట్టి బహ్మద్వైతమును గుర్తించినట్లు గాన నగును.
వారి యోగసిద్ధియు నీ పంచమ వేదమున పొడగాననగును.

కేతన

కాదామరి ! రామాయణము నాటికి మంత్రితృప్తమును నిర్వహించు చున్న ఉభయకావ్య ప్రౌఢి పాటించు శిల్పమున పాఠగులు. నేటికి వారు సమస్త భోగముల ననుభవించి సంసార స్వరూపమును గ్రహించిన విరాగులు కనుక సత్విసిద్ధి సర్వదా ప్రత్యక్షమగునట్లు చేసినారు.

మనుమసిద్ధి

మహానుభావుడు మామ! తాకికాధికార ధూర్వహుడై యుండిన గ్రంథ రచన పొసగదని వారిని రాజకార్యములనుండి విశ్రాంతి గైకొన కోరినాను.

కేతన

ఆంధ్ర వాఙ్మయమున కమూల్యాలంకారము నొసంగినవారయిరి. గురువులు తాకికాధికార ధూర్వహులుగ నుండి యుండిరి గనుకనే మహాభారతమున రాయబారపు ఘట్టములను, యుద్ధవర్ణనముల నట్లు తీర్చి దిద్దిరి. వినయందును అభ్యంతర సమాలోచనలలో ముఖ్యముగను, ఆ మహాకావ్యమందంతటను నా మహామంత్ర ప్రతిబింబింపని స్థలము లేదనవచ్చును.

మారన

యుద్ధతంత్రము, రాజనీతి, బ్రహ్మ విద్యోపదేశము
(10)

సమర్థతతో నిర్వహింపగలుగుట మిగిలి, కవి, యోగియు
నైన గురువులకే చెల్లినది.

మనుమసిద్ధి

మామ అధికారము గలదను ఆశయముతోడ నీవిపుల
కావ్యమును ప్రారంభించిరి గదా!

కేతన

గురువులయెడ మూర్తిభవించిన సంపూర్ణ గుణ సనా
ధత్వమే దీనికి కారణము.

మారన

గురువులు కార్యదక్షులు. అద్వైత సిద్ధాంతములను,
బీజముల ప్రజల హృదయము లను తేత్రముల నాటగలిగిరి
కనుకనే యత వైషమ్య మంతరించినది. తిక్కనయోగీశ్వరులు
తమ ఉపదేశముల గ్రంథములందెడ నెడ పాత్రల ముఖమున
గావించుచు వచ్చిరి. ఆంధ్రులను భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్య సంప
న్నులజేయ నివి యెంతయు సమర్థములు గదా! భారత ఆశ్వా
సాంత పద్యములు ప్రార్థన కుపకరించుటను ముముక్షువులకు
పారాయణ యోగ్యములు.

కేతన

గురువులు నాటకసరణి కనుకూలమైన చిత్త ప్రవృత్తి

గల మేధావులు గనుక ఆవిధముగ రచించిరి. మానవ
స్వభావ వర్జనలను అట్లుచేయ వారికి అనువైనది.

మారన

ఆంధ్రభాషా మర్మము లన్నిటిని గ్రహించి, అతి
గంభీరములైన ఉపనిష ద్రహస్యములను సైతము వ్యక్తము
చేయగలశక్తి తెలుగు భాషకు గలదని చాటుటకు గావించిన
యత్న మమోఘమైనది.

కేతన

ఇందుకు వారు మన జాతికి సహజమును, నిత్యోప
యోగియునగు జీవద్భాషను వినియోగించుట విశేషము.

మారన

పారాశరకృతిని తెలుగుభాషను వినిర్మింప దలపెట్టు
టచే కొన్నితావుల తగ్గించుట, కొన్నితావుల విపులీకరిం
చుట, కొన్నితావుల విసర్జించుట మొదలగు మూలాతిక్రమ
ణములు గావించుచున్నారు. కథకు ప్రాధాన్యములేగ్గి, కావ్యతా
గుణము లోపించునని గురువులు దీర్ఘములగు వేదాంతవిషయ
చర్చలను వదలివేసి యుందురు.

కేతన

అర్థ గౌరవముతోడను యుక్తి బాహుళ్యముతోడను
నొప్పనట్టి గ్రంథ ఘభిరముననే. మనల నానందఫరవశుల
జేయగలదు.

మారన

రచనా చమత్కృతి, కల్పనా కౌశలము గురువులవి
అనుకరణములుగా నున్నవి.

కేతన

ప్రజ్ఞానిధులు పూర్వరాజ చరితల నిట్లు రససమంచిత
ముగ రచించుచు గ్రంథ మందంతటను ఆమృత ధారను
ప్రసహింప జేయుచున్నారగా !

కేతన

ఔను ! మానవ ప్రవృత్తి ఎన్ని ముఖములు కలిగి
యుండునో అన్నిటి గభీరతను గ్రహించి, సర్వశిల్పప్రాధి,
సమస్తశాస్త్ర నిపుణతయు, సర్వవ్యవహార దక్షతయు నలవడి
తదనుగుణముగ లోకయాత్ర నెరపుట అను భాగ్యము
లభించినది గనుక అనంతర స్థితినంది హ్రాయనెంచుట గురువు
లకే కుదిరి యున్నది.

మారన

ఆంధ్రుల పూజా ఫలముగ మహాభారతము గురువు
లచే నిర్మితమైనది.

మనుమసిద్ధి

ఈ సంవత్సరము ఫాల్గున శుద్ధ దశమి ఈ ఆంధ్రమహా పురుషుని జయంతి.

మారన

ఁబోను.

మనుమసిద్ధి

నాటికి కవిబ్రహ్మ మహాభారత రచనయు పూర్తి కావచ్చును.

కేతన

అగుననియె భావింపవచ్చును.

మనుమసిద్ధి

ఆనాడు మన దేశమున కంతటికి మహాపర్వదినము. సందేహమేమి పుంభావ సరస్వతులుగదా మా గురుపాదులు!

కేతన

రాజా! కవి పూజను తమ ధర్మములకెల్ల సుత్తమ ధర్మముగా పరిగణించి పూర్వచాళుక్యులు ప్రసాదించిరి.

ఆమర్యాదను అన్నివిధముల నిలబెట్టగల ధన్యులు తెలుగు-
చోడులు.

మూరన

అవతార పురుషులగు తిక్కన సోమయాజుల ఆరాధన
మనల నుద్ధరించును.

మనుమసిద్ధి

ఔను. విధిని నిర్వహించుటయే మనము విస్మరించితిమి.
పూజ్యులయెడ గౌరవ ప్రకృతుల మనము చూపవలదా ?

కేతన

అవశ్యము. కారణజన్ములు తిక్కకవినాథుల పూజించు
కొనుట యన మన భాగ్యమును మనము కొనియాడు కొను
టయే గదా!

మూరన

ఆ మహితాత్ముని సందేశమును మనము మననము
చేసికొని ఆచరింపవలయును.

కేతన

ఆ మహానాయకుడు నాటి రాజకీయ మతసారస్వత సం
బంధములైన ఉపద్రవముల నణచి వానినన్నిటిని నొక చక్కికి

దెచ్చినాడు. నాయకులు దేశములోని భిన్నమతములను భిన్న పక్షములను సమసింప జేయుదురు.

మారన

జౌను. అదియే దేశాభ్యుదయమునకు మార్గము.

కేతన

ఆశాంతిప్రియుడు జైనాది పరమతముల విజృంభణ నరి కట్టుటకు అహింసామార్గము నుపదేశించెను.

మారన

తథ్యము. గురువులు ధర్మాద్వైత మూర్తులు. తాము నడచిన తోచిననే ఆంధ్రులకు ధర్మమార్గముగ నిర్దేశించినారు. దానిననుసరించిన వారికి సర్వదా శ్రేయమే.

మనుమసిద్ధి

అమాత్యు లుపదేశించియు, ఆచరణలో నుంచియు ఆదర్శ పురుషులై వెలసిరి. ఆ సమన్వయ సిద్ధాంతము, ఆ అహింసా మార్గము మనకు శరణ్యములు. వారి ఆశయ సిద్ధికి ప్రభువులు ప్రజలు పరిశ్రమ చేయవలెను.

కేతన

ఆంధ్ర దేశమునకేగాదు, ఆర్యావర్తమున కంతటికిని తిక్కన మనీషి నిరూపించిన విధానము, సంప్రదాయము తరణోపాయములు.

మనుమసిద్ధి

యథార్థము. అస్సద్దేశీయులు తిక్కనార్యు ననుసరించు టుత్త మోత్త ముము. ఏనాయకుడు సమన్వయమార్గము ననుసరించి ఐక్యముచు సాధించి భరతవర్షా ఖండత్వమునకు ప్రయత్నము చేయఁజో ఆతడు బుద్ధిచుంతుడుగ, దేశభక్తుడుగ పరిగణింప బడడుగదా!

మారిన

జాను. అస్సద్దేశీయులుప్రాజ్ఞసంప్రదాయమునుసాటించి పరిపూర్ణ భద్రతనుపొంది అభీష్టసిద్ధి నందుదురు గాక!

కేతన

తథాస్తు!

సమాప్తము.

ప రి చ య ము

మిత్రుడు మగదలపర్తి ఉపేంద్రశర్మగారిచే రచింపబడిన “తిక్కన” యను చిన్ననాటకము చదవటానికి ఎంతో ముచ్చటగా నున్నది. ఇది వచన నాటకమే యయినను ప్రథమ రంగములో రామాయణ పారాయణ సందర్భమున తిక్కన తాతయగు మంత్రి భాస్కర విరచితమని ప్రతీతిగాంచిన భాస్కర రామాయణముయండి సందర్భానుసారముగ కొన్ని పద్యములుతీసి అందందు ఇమడ్చబడినవి. ఏవోపద్యములు స్వతంత్రముగ వ్రాయడముకంటె నిది మేలయినపని.

తిక్కన 13 వ శతాబ్దపుష్యమున పరినిధికెక్కినవాడు. ఈ కాలము దక్షిణ హిందూస్తాన చరిత్రములో మత సాంఘిక విప్లవము జరిగిన మహా కాలము. అవైదికములైన బౌద్ధ జైన మతములు సకలచర కాలమునకు తగిన మార్పులతో హిందూ సంఘము పునర్నిర్మాణము చేయబడిన కాలము.

వరాహమిథున సిద్ధాంతము లాధారముగ నిర్మింపబడిన హిందూ సంఘ నిర్మాణమున ఎన్ని ఇతర సాగములున్నను మూలచ్ఛేదకములయిన రెండు లోపములు గాన్పించుచున్నవి. సంఘమునకు పునాదియై జనబాహుళ్యముచే నొప్పునట్టి భూద్రులకందు గౌరవస్థానముగాని వారికి తెలిసినట్టి భాషలో మతవాఙ్మయముగాని లేకుండుట మొదటిలోపము. అందుచే సగ్విజన సామ్య భావము గలిగి ప్రాకృతభాషలలో మత వాఙ్మయము సృష్టించిన బౌద్ధమత ముఖాద్యులనందరిని ఆకర్షించినది. నాస్తికమగుటచే నామతముకూడనశించినది. ఊత్తియు లల్పసంఖ్యాకులుగ నుండుట రెండవలోపము. పిఠ దేశములో నాంతరంగికముగ శాంతి నెలకొల్పుటకు చాలియుండిరి గాని స్వేచ్ఛసంఖ్యా కులగు అలెగ్జాండరు వైస్యముల నెదుర్కొనిరియు తండ్రిపతేంద్రములుగ లక్ష లాదిగ వచ్చిన మహమ్మదీయుల నెదుర్పలేక పోయిరి. బౌద్ధ రాహులు కోట లలోనుండి ధైర్యముగ పోరాడిరి గాని సమూహయుద్ధము లన్నిటిలోనోడి

పోయిరి. అందుచే ఉత్తర హిందూస్థాన్ము సుఖపూర్ణముగ లోగుడి తిరిగి తలమెత్త లేదు.

దాక్షిణాత్యులు ఔత్తరాహులకు పట్టిన దుగతిని గిరిహించి త్వలలో మేల్కొని అందరికిని తెలిసిన వేతభాషలలో వైదిక వాక్యమును స్పష్టించియు, బ్రాహ్మణులు స్వయముగ రాజకీయములలో ప్రవేశించియు మరాట యాదవ, కమ్మ, రెడ్డి, వెలమ, తెలగ, కుగ్గికులక్షత్రియమున్నగు క్షత్రియ జాతుల సేవ్యులయు పైరెండులోపముల నివర్తించిరి. అందుచే దక్షిణమున మహమ్మదీయులకు పాపిల్యము కలుగ లేదు. చాకుస్కలు, కాకతీయులు, విజయనగరమువారు మహమ్మదీయులకు చోటివ్యక్తితోగా చివరకు మహారాష్ట్రులు విజృంభించి ఉత్తర హిందూస్థానమంతటను హైదరాబాద్ సామాన్యమును నెలకొల్పిరి. చరిత్రాత్మకములయిన నీరెండు మాన్యులనే ప్రతిపేదరి శర్మగాను తమ దీర్ఘచారిత్రక పరిశోధనలవల్ల గిరిహించి ఈ నాటకమున మిక్కిలి సమర్థతతో చిత్రించిరి.

ఈ నాటకములో కథానాయకుడైన తిక్కన యొక్క కుటుంబము పైజెప్పిన రెండు మాన్యులను ఆంధ్రజాతీయ ప్రవేశపెట్టి నవ్యాంధ్రజాతినీ నిర్మించుటకు మిక్కిలి లోడ్వడినది. ఘంట్లమును ఖిద్దమునుగూడ చేబూని తమకీడులేనట్లుగ వర్తించినారు. తిక్కన తాతయగు మంత్రీ భాస్కరుడు మహాకవియగుటయే గాక గుంటూరునకు ప్రభువైనట్లు తిక్కన రచించిన ఉత్తర రామాయణములో “సారకవితాభిరాము గుంటూరి విభుని - మంత్రీ భాస్కరు మత్పితామహుని దలచి” యని వాగిసియున్నాడు. వేదములకు తరువాత వేదముల యంతవి యని చెప్పనిొప్పిన రామాయణ మహాభారతములు తిక్కన కుటుంబములో బుట్టినవి. ఇంతేకాక ఆకాలమున వీరికిప్పులు బంధువులు పోషకులు అనేకులు తెలుగు వాఙ్మయమును సృష్టించారు. తిక్కన తండ్రియైన కొమ్మనామాత్యుడు వేదవేదాంగముల జదివి గుంటూరు మండలమునకు దండనాధుడుగ నున్నాడు. తిక్కన పెదతండ్రియగు సిద్ధన నెల్లూరి చోడరాజులకు ప్రధానమంత్రిగను సేనాపతిగను నున్నాడు. ఈ సిద్ధన కుమారుడు ఖడ్గతిక్కన నెల్లూరి రాజులకడ సేనాపతి. అతని తమ్ము ధగు దోహత్త నారాయణ మహావీరుడు. తిక్కన నెల్లూరి మనమనిదికి

ప్రధానమంత్రి. ఈ విధముగ తిక్కన కుటుంబము విరళాక్షముల పెరిగిని విజృంభింపజేసినది.

పైజెప్పబడిన విషయముల సన్నిహితుని శ్రీశర్మగారు తమ నాటకమున నిమిడ్చి పదర్శించినారు. సన్నివేశములు చక్కగా కల్పింపబడినవి. తిక్కన మహాకవి, జీవితము తత్సౌదేశము అప్పటికి ఇప్పటికిని అస్మాదస్మాదాయము చూసినారు. నాటకము ప్రేక్షకులను రింజించునదని ప్రదర్శింపబడుట కను వైనదనీ నాయభిప్రాయము.

కవి జీవితమును వస్తువుగా గ్రహించి ఆంధ్రమున రసంపాదించిన నాటకములు అనేకములు లేవు. వచనమున వెలసినవి అసలు లేవేమి? శ్రీశర్మగారు తెనుగులా వచన రచన లెక్కుడుగా విలసిల్లవలెననెవారు.

శాసనకాలమునుండి నేటివరకు వచ్చిన మన వచన వాఙ్మయమును గూర్చి ఆంధ్ర, ఆంగ్ల, మాసప్తతికలలో వ్యాసములు వ్రాసియు, అఖిల భారత వైజ్ఞానిక మహాసభలలోను ఆంధ్రేతి హాసిక, సాంస్కృతికసభలలోను తమరచనలను వెలువరచియు పాటుపడుచున్నారు. ఆంధ్రులకు సమర్థింప నున్న “ఆంధ్రవచన వాఙ్మయ చరిత్రము” అను గ్రంథము మనభాషయందలి వీరి పరిశోధనాఫలితము.

ఆంధ్రభాషాచరిత్రల పరిశోధనలయందు వీరు మిక్కిలి అభిరుచి గలవారు. ఈ యేత్రముల వీరింకను కృషిసల్పి ఆంధ్రుల పోషించిన వైభవాదులను లోకమునకు వెల్లడించగలరని నావిశ్వాసము. భాషా సాంస్కృతిక చారిత్రక రంగములలో పరిశ్రమజేయుచున్న నా రాంధ్రులలో తక్కువ. వీరి పరియత్నములను సఫలపరచుటకు ఆంధ్రులు తోడ్పడుదురని నా ఆశయము. వీరు తమ సరిశోధనమున కృతకృత్యులై దేశమునకును తమకును పేరు ప్రఖ్యాతులు సమకూర్చుకొని ఆశించుచున్నారు.

పున్నవ లక్ష్మీనారాయణ,

ప్రస్తావన

“విక్రమపురివాస్తవ్యులతో వియ్యసంగుట భావిశుభ సూచక”మని కొమ్మసచేతను (20), ‘విక్రమసింహపురకోట’ పీఠ రక్తముకాగిపొంగులువారుచున్న’ చని ‘భిక్షుత్రిక్క-స’ చేతను (48), బలికించి నెల్లూరివారిగుణగణములఁ గృత్తికర్త తన గ్రంథమున నుగ్గడించియున్నాడని. ఆవాససచేతనే కాఁబోలు గుంటూరులోఁ బుట్టినయీరచనకు నెల్లూరివాడనైన నాచేతఁ బరిచయవాక్యములు వ్రాసెనవలయుననుతలంపు గ్రంథనిర్మాతకుం గలుగుట. ఎందువలన నైనను శ్రీశ్రీపేంద్రశర్మగారు నాయెడ నెఱసిన నెయ్యమునకును, నెలకొల్పినవిశ్వాసమునకును నేను కృతజ్ఞుడను.

2. ఇందలి చరిత్రాంశము లెంతవఱకు సత్యములో నే నెఱుంగను. ఇందు, పరిశోధనపారగులైన శర్మగారివాక్కులే నాకుఁ బ్రమాణము. కవి విషయమునఁ జరిత్రచర్చలన్న నాకుఁ దలకొప్పి. అందువలననే, యొకప్పుడు పోతరాజునివాసస్థలముం గూర్చి కీర్తిశేషులగు శ్రీవావిలికొలను సుబ్బరావుగారును (ఆంధ్రవాల్మీకి), శ్రీజయంతి రామయ్యగారును (కళా ప్రపూర్ణులు), వివదించుకొని యభిజ్ఞాశయముల నుకొక్షించినపుడు, ‘కవిప్రశంసా’ వ్యాజమున

చ॥ సప్తఃషణ్ణా గాక పూర్వఃషణ్ణా న ట్టిది మెట్టయొ కాక మిట్టయొ
తివిరి చరిత్రోశోధకులతిప్ప లి వన్నియు నేల మాకు, నీ
ప్రవిమల కావ్యసంగ మపవగ్గసుఖిప్రద మంతెచాఁడ ద
త్పరివణుల కాప్తకాములకు వర్ణవిచారణతంబు శేటికిన్॥

అని నాయుల్లము టెల్లముచేసితిని. ఇప్పటికిని కవులదేశకాల
విషయమున నాచిత్తవృత్తి యట్టిద. మహాపురుషుల జన్మస్థల
ములు యాదృచ్ఛికఘటనములు. వా రెచ్చటివారైనను,
ప్రద్యోతనునివెలుగువలె వాచిసభావము విశ్వవ్యాప్తము.
కాని యొక్కొక్కప్పుడు మనకుఁజెలియకయే యభిజ నాభిమాన
ముప్పతిలుచుండును.

చ॥ హరిహరనాథదివ్యచరణాశ్రీతుఁడంచిత్ర మైది కాధ్యతే .
భృగుఁడు కృతాధ్వరుం డుభయనాక్కవిమిత్తుఁడు తిక్కయజ్ఞు త్వ
త్ఫరిసరమందె యాత్మకృతి వ్రాసి కృతార్థతఁ గాంచెనందు; నీ
స్థితరభాగ్య మేమని వచింపఁగ ! సింహపురీ ! పురంబులన్.

(తిక్కన స్మృతి - మదీయము - 1917)

ఐనను, దేశకాలకులజాతినిరపేక్షముగానే కవుల విలువగట్టు
గలుగుట వివేకము. దేశకా లాతివర్తులగు విశ్వజనీనభావములే
కదా కవుల యజరామర్త్యములనిర్ణయించునవి.

3. ఈగ్రంథమున పదమూడవశతాబ్దిగాటి యాంధ్ర
నాగరికత చక్కగా ప్రతిబింబితి మగుచున్నది. దీనిని తిక్కన
జీవితచరిత్రగాఁ దానే చెప్పక గ్రంథకర్త సర్వము పాత్రముఖ
మున వెలార్చినందున, తిక్కన మహిమానుభావములు మఱింత
ప్రస్ఫుటము లగుచున్నవి. కథాపురుషుల గుణశీలములు

వ్యక్తమునయచోట, సాధారణముగా పాటింపబడుచుండునట్లు ములు నాలు :

- (1) కవయిత స్వయము పాత్రముంగూర్చి నెఱపుట.
- (2) తత్త్వస్పందిరభములయందు పాత్రముయొక్క ప్రవర్తనము.
- (3) పాత్రముయొక్క స్వగతిములు, లేఖలు మొదలగునవి.
- (4) పాత్రముంగూర్చి యితరపాత్రముల ప్రశంసలు.

ఈ గ్రంథ మంతయు సంభాషణక్రమమున సంభావితమైయున్నందున, ఇందు దొలిదాని కవకాశము లేకపోయినది. తక్కిన మూడవను శర్మగారిచే బొచితీహూర్వహముగా నిర్వహించబడియున్నవి. ఆటవదితిక్క తక్కినరంగము లన్నియు ఆసన్న నాయకములు. పక్షములో నాయకుడు లేకున్నను, అది తిచ్చాత్మపుత్తులును, ధరితీశుడును ఆయననుగూర్చి నేయు సంస్థవములతో నిండియున్నది. ఇట్టివస్త్రైక్యము విమర్శచతురులైన శర్మగారు సాధించగలుగుట వింతగాదు. ఇంగ్లీషరంగములో మహాకవి నిర్వచనోత్తరరామాయణము రచించు ప్రభేదితుడగుటకు గారణములు, పెండవదాన తన్నిర్వాహము, మూడవనాల్గరంగములలో తిక్కనరాయబారము, తత్ఫలసిద్ధి, యేనవదానిలో 'రాయబార' నిమిత్తకమైన క్రతుదీక్ష, భారత రచనాదులు, యథార్థము గ్రంథవలయున్నవి. ఆయాసందిరభముల బురస్కరించుకొని, నాటిమత, సారస్వతి, రాజకీయ

పరిస్థితులు, గ్రంథోత్పత్తికారణములు, గ్రంథకర్త కల్పించుకొన్న నియమములు, చేపట్టినవిధములను ప్రయోజనములు, శత్రు గారు నిపుణముగాఁ దీర్చియున్నారు. ఎల్లడల, తిక్కన కావ్య శిల్పపారగత, కళావిత్త్వము పరిపోషించబడియున్నవి. తిక్కన వైదికతాంశకార్యకలాప నిష్ఠాపథయుఁ బ్రతిపాదితమైయున్నది. వేదేయ? ఈసాత్త్వము తిక్కనప్రభావసర్వస్వ మనిచెప్పిచను చెప్పనచ్చును.

4. విక్రమసింహపురమువారు సుమారు నల్వదేండ్లనాఁడు తొడగి నాటంగోలె, తిక్కనజయంతి యవిచ్చిన్నముగా నకల విష్వజ్జనక్రియముగా సనువత్సరము జరుపుచున్నారు. ఉదేంద్ర శత్రుగారు హిందూకలాశాలలో అధ్యాపకపదవి నధిష్ఠించిన పిదప, కొన్నియేండ్లనుండియు తిక్కనజన్మదినోత్సవము జయా వహముగా నడపుచున్నారు. వారు ఒండురెండుపర్యాయములు ఆయుత్సవములయం దధ్యక్షింపను (ఒండె) ఉపన్యసింపను నన్నుం గోరిరి కాని, అనారోగ్యాదిభయముచే బయనింప నొల్లక నేను వారికోర్కి దీర్పనేరక పోయితిని. మొన్న డిసంబరు తే 13, 14 దులందు గుంటూరులోఁ గూడిన 'ప్రాచ్య సారస్వత విజ్ఞాన' సదవత్సంచమ వార్షికోత్సవమునకు నేను అస్వచ్ఛందముగాఁ బోయినసమయమున, శత్రుగారు తమగాటి కను సాంతముగా నాకు వినిచి తొలివలుకు వ్రాయుఁడని నన్నడిగిరి. పూర్వోక్త జయంతులలో పాల్గొనక పోయినను, ఈచందముననేని వారి చిరాగ్భీష్టము నెఱవేర్చుఁగాకయని యీ రెండుమాటల ప్రస్తానముచివుల గార్జవముతో వ్రాయు

చున్నాను. 'గాటికా'శబ్దమునకు ఆలంకారికులు కల్పించుకొన్న యర్థమునకు ఈచిఱుకబ్బము లక్ష్యముకాకపోవచ్చును గాని ఇది, విద్యావీరుడైన తిక్కన వివిధావబాసముల గావిష్కరించు విజయపతాకగా విలసిల్లగలవని గానిశ్చయము. శర్మగారు వయస్సునఁ చిన్నవారయ్య నైదుష్య విశేషముచేతఁ బెద్ద వారే. ఆంధ్రదేశవిద్యోత్పత్తి క లెన్నింటికో వ్యాసములు వ్రాయుటే గాక, హైదరాబాదు, కాశీ, గాగపూరు ప్రభృతి పట్టణములలో జరిగిన 'అఖిలభారతప్రాచీనవిద్యాపరిషత్తులలో' నుపన్యసించి యున్నారు. గాగపూరులో మొన్న గూఢీన పరిషత్తు వీరిని కార్యనిర్వాహకసభ్యులలో నొక్కరిగా నెన్నుకొని యున్నది. శ్రీశర్మగారు 'ఆంధ్రవచసరచస'ఁ గూర్చి ప్రత్యేకపరిశోధనలు సాగించియున్నారనివినికి. ఆశ్చర్యమును అచిరకాలమున వెలువడి తెలుగువారికి ఉపాదేయ మగుగావుతమని యాశంపించుచున్నాను.

. నెలూరు.
1—2—1948. }

దుర్భా సుబ్రహ్మణ్య శర్మ.

వీ రి క

మహాపురుషులను స్మరించుచుండుట నాగరకమానవులకు సహజము. లోకోత్తరకార్యము లేవి చేసినను స్తుతిపాత్రము లగును. సామాన్యముగ మతమున గాని, రాజకీయరంగమున గాని, ఉత్తమకృషి సలిపినవారు లోకదృష్టి నొకరించుచుండురు. తాత్కాలికశ్రేయమునకే తగుకృషి చేసి విరమించుట కన్న సుస్థిరశ్రేయోదాయకకార్యము లొనర్చినచో శాశ్వత కృతజ్ఞతకు కారణ భూత మగును. Positivists అర్థించు గమ్యముకూడ నిట్టిదే. బహుసంఖ్యాకులు బహుకాలము బహువిధముల ప్రయోజముతో తమ్ముస్మరింపవలె నని వాదియాశయము. లోకోత్తరకార్యకర్తల కీర్తిభావ మున్నను లేకున్నను జనము మాత్రము వారిని సంస్మరించుచునే యుండును. ప్రాతః స్మరణీయు డగుతిక్కన అట్టివాఁడు.

మతరాజకీయశాఖలలో పురుషార్థము సాధించుటయే గాక సారస్వతశాఖలో నూతగాలంకారము సమకూర్చిన మహాశిల్పి తిక్కన. అమనీషి ఏకార్య మొనరించినను జగత్కల్యాణమున కుపయోగించినది. అమాత్యుడై రాష్ట్రపరిపాలనము చేయుటయే కాక వైరులవలన ఉపప్లవము కలిగినపుడు మహామహిమాన్వితు డగు కాకతీయచక్రవర్తిని కవనమునను పండిత నిర్ణయమునను మెప్పించి తత్సాహాయ్యమున నిజప్రభువును

నిల్చికొన్నాడు. తొకికవృత్తియే ప్రధానముగా భావింపక సర
మార్గచింతతో నైదికధర్మ నిష్ఠాగరిష్ఠుడై దేవసంప్రీతికరమగు
యజ్ఞము చేసినాడు. పురోడాశ పవిత్రితవాక్కున సంస్కృత
మహాభారతసంహిత “ఆంధ్రావళి మోదముం బొరయ” తెను
గున ననువదించినాడు. విమలీకృతవిశదరసనతో చెప్పిన దగు
టచే తత్కృతి శాశ్వతపవిత్రకోశమై అలరారుచున్నది.

సుకృతవిశేషమున గాని పురుషుడు ఉన్నతోత్తమా
స్వయమున జన్మింప డని సంప్రదాయవేత్తల యభిప్రాయము.
తిక్కన పితృపితామహు లసామాన్యులు. తండ్రి కొమ్మన
దండనాథుడు గొంటూరిదుర్గాధ్యక్షుడు. తాత భాస్కరుడు
రామాయణము ననువదించినవాడు. రామాయణభారతమహా
వీరులు అప్రత్యక్షముగా వారియింట తాండవించినారు. చిన్న
నాడే తిక్కన హృదయమున తొకికనైదికబీజములు నాటుకొని
నవి. అవిక్రమపరిణామము జెందుటచే తిక్కనమనీషి కవి,
అమాత్యుడు, సోమయాజి, మహాకోశకర్తయునై వెలసినాడు.
తెనుగునాట తిక్కనను పూజింపనివారు లేరు.

ఈకవిబ్రహ్మయెడల తమభక్తిని పలువురు పలువిధముల
వివరించినారు. శ్రీమందలపర్తి ఉషేంద్ర శర్మ గారు తమ
భక్తిని నాటికారూపమున ప్రదర్శించినారు. ఉపన్యాసము లెన్ని
చేసినను గాలికి పోవుచుండును. మహాపురుషపాత్రను వివిధస్థితి
గతులలో రంగస్థలముపై జూపినయెడల నేత్రోత్సవ మగును.
ఈవిధానము వలన యుటితి స్ఫూర్తి కలిగి హృదయము ద్రవీ
భూతమై రససిద్ధి యగును.

శర్మ గారు సరళవచనములో నాటికను నడిపినారు. ఆయాసందర్భములనుబట్టి రీతి ప్రాధిమ్యము దాల్చినది. సంభాషణలలో తత్తదుచితస్థానములయందు కావ్యరాజనీతి ధర్మాది విషయచర్చ జరిగినది. తిక్కన జీవితములో ఐతిహాసికులకు నేటివరకు తెలిసిన ముఖ్యఘట్టములను ఈనాటికాకర్త వ్రాసిన పరచిగాడు.

గుంటూరు నగరమున తిక్కనజయంతి నాడు నాటికా ప్రదర్శనముజరిగినది. ప్రదర్శనమువలన తిక్కనజీవితములోని ముఖ్యాంశములు ప్రేక్షకులమానసమున హత్తుకొనును.

ఇట్టి నాటికలవలన ప్రాచీనవైభవము శృంగారాహిక న్యాయమున ప్రత్యక్షమై ప్రజానీకమునకు ప్రబోధప్రమోదములు సిద్ధింపగలవు.

సాహితీ సమితి, గుంటూరు.
జనవరి 1948

శివ శంకర శాస్త్రి.

సవరణ పట్టిక

పుట	తేపు	ఒప్పు
7	తాతపాదులు	... తాతగారిన
17	సూపము	... సూపము
26	బిహ్యయె	... బిహ్యమె
29	ప్రశాస్యము	... ప్రశస్యము
40	తృటి	... త్రుటి
42	రాజునను	... రాజున కోడలు
,,	వివేలగు	... వివేకులగు
,,	సవ్వస్యముల	... సవ్వస్యము
46	ఆరంభించినవి	... ఆరంభిస్తున్నవి
48	అహానిశలు	... అహన్నిశములు
50	నిర్గ్రంథులను	... నిర్గ్రంథులను
56	సంతసప్రదము	... సంతోషప్రదము
60	పాపపంకిలము	... పాపపంకము
67	ప్రేరేపితుడనై	... ప్రేరితుడనై
68	ఆగ్నిహోమము	... ఆగ్నిహోమము
79	సమసింప	... సమరసింప

కొన్ని చోట్ల ద, థ లు తారుమార్చినవి. మరి కొన్ని స్థానిత్యములును ముద్రణమున నిలిచిపోయినవి. వానిని పాఠకులు సవరించుకొన గలగు.

ఉ పే ం ద్ర శ ర్మ ర చ న లు

అనర్థ జీవితములు	1—0—0
ఆంధ్రులు — వివిధోద్యమములు	1—0—0
వ్యాసములు — ఉపన్యాసములు	1—0—0
(సారస్వత చారిత్రకాదికములు)	
మాధవవర్మ — వచననాటిక	0—12—0
తిక్కన ,,	1—0—0
కృతజ్ఞత ,,	0—12—0
ఉత్తిరత ,,	0—12—0
వయోజనవిద్య ,,	0—12—0
(గ్రంథాలయములకుచితము)	

Some papers submitted to the All India cultural Conferences (In English)	3—0—0
Guide to Telugu General composition (in print)	1—0—0

ప్రాశస్త్యములు :

ప్రాచ్యసారస్వత విజ్ఞాన ఫరిషత్తు, గుంటూరు.
ఆంధ్ర సేవాసమితి, చెదనిండ్లకొలను, పశ్చిమగోదావరి.

